

Φάκελος

4. 1960-1969 ΔΙΑΦΟΡΑ 1960

σ. ____ (__)

Θεματική ενότητα: _____

Φάκελλος : _____

Περιεχόμενα: _____

ΑΡΧΕΙΟ Γ.Θ.ΠΥΡΟΥΝΑΚΗ

α/α	Υπογράφει	Παραλήπτης	Ημερο- μηνία	Θέμα	Παρα- τηρή- σεις
1	Ένοριανός Χροϊανός		Ιανουάριος 1960		
2	Υπουργός Προεδρίας Διωγμάτων Τύπου	Η. Μυρουνάκης	5.2.60	Ανακοίνωση ότι εγκρίνεται η αίτηση εισό- δου 15 μέρου ημεροδίου	
3	Η. Μυρουνάκης	Μητροπολίτης Ασκήσιος Μεγαρίδος Τάκτος	15.1.60	Επιστολή με θέμα την απομάκρυνση εξ Ελευσίνας	
4	Υπουργός Υπουργός	Υπουργός Υπουργός	22.1.60	Τηλεγραφήματα	
5	Η. Μυρουνάκης	Υπουργός Προεδρίας	6.2.60	Τηλεγραφήματα με συνημμένα ανακοίνωση ότι εγκρίνεται η αίτηση εισόδου ημεροδίου	
6	Αρχηγός Τερψάνης	Εκπαιδευτής το Βήμα	10.2.60	Χρονογράφημα του Α. Τερψάνη Μερί Ευρύτας	
7	Γραφείο Ένοριανός Αρ. Γεωργίου		22.2.60	Ανακοίνωση δια του Προεδρίου	
8	Η. Μυρουνάκης	Μητροπολίτης Ασκήσιος Μεγαρίδος Τάκτος	6.4.60	Επιστολή με θέμα απομάκρυνση εξ Ελευσίνας	
9	Η. Μυρουνάκης	"	15.1.60	Επιστολή διαφωτισμού δια εναντίον του Τάκτος	

ΕΝΟΡΙΑΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

«Τὴν διακονίαν σου
πληροφόρησον»

Παῦλος

ΠΕΜΠΤΗ 14 Ἰανουαρίου 1960

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ

Δήμητρος 7, Ἑλεούσις.—Τηλ. 076-677. 076-645

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΩΝ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

Περίοδος Β'—Ἀριθ. φύλλου 7

ΜΟΝΟΝ ΕΙΡΗΝΗ

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΚΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἐγράψαμε καὶ γράφομε καὶ θὰ γράφουμε γιὰ τὴν Εἰρήνην. Δὲν μποροῦμε νὰ κάνομε ἄλλοιως. Γιατὶ πιστεύομε σ' αὐτήν, γιατί εἴμαστε χριστιανοί, γιατί μόνον ἡ εἰρήνη σώζει καὶ δίνει τὴν περιπόθητη χαρὰ στὶς καρδιὰς καὶ στὶς ψυχάς.

Αὐτὴ εἶναι —πρέπει νὰ εἶναι— ὁ σκοπὸς τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀληθινῶν ἀνθρώπων. Τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ.

Χωρὶς τὴν εἰρήνην τῆς γῆς διερωτᾶται κανεὶς, πῶς γίνεται νὰ σκοπεύεται ἡ εἰρήνη τῶν οὐρανῶν; ἢ νὰ βαυκαλίζεται κανεὶς μὲ τὴν ψευδαῖσθησιν ὅτι θ' ἀπολαύσει τὴν αἰγία Θεοῦ τοῦ Μεγάλου Θεοῦ, τὴν ἀδιτάραχτη αἰωνιότητα;

Λυπούμεθα, γιατί τ' ἄρθρα μας —ἴσως γιατί ἔπεσαν ἀνάμεσα στὶς γιορτὲς— μὰ ἦταν κι' αὐτὲς εἰρηνοφόρες —θὰ πεῖ ὅμως κανεὶς πόσο «τυπικές».— δὲν προκάλεσαν τὰ σχόλια ποὺ ἔπρεπε ν' ἀναμένονταν. Παρὰ μόνον κάποιες ἀνεπίσημες συμβουλές «φρονήσεως»: Πῶς καταπιάνεστε μὲ ζητήματα, ποὺ εἶναι παρεξηγήσιμα; ποὺ τ' ἀνακινοῦν οἱ «ἄλλοι»; ποὺ, τέλος πάντων δὲν εἶναι γιὰ τὸ λαό;

Θεὲ καὶ Κύριε! Ἡ εἰρήνη εἶναι παρεξηγήσιμη; Ἡ εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ ἀνάμεσα στὸν Χριστιανικὸ κόσμον;

Τοὺς «Ἐθνικοὺς» βέβαια, ἀλλὰ τοὺς «πιστοὺς» ἡ εἰρήνη τοὺς πειράζει;

Ὁ Ἰησοῦς, ποὺ τὴν δίδαξε καὶ τὴ χάρισε στοὺς ἀπλοὺς ἀνθρώπους ἔκαμε λάθος; Λάθος, λοιπόν, κάνομε καὶ ἐμεῖς, ποὺ ἐπιδιώκομε νὰ τὴν ξαναπάρουν στὰ χεῖρά τους, νὰ τὴν ξαναλατάρησουν οἱ καρδιές τους, νὰ τὴν ἀρπάξουν γιὰ σημεῖα στὰ χέρια τους «ὅσοι πιστοὶ» ἀπὸ τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας Του;

Γιὰ νὰ γίνει ἀναγέννησις, γιὰ νὰ ἀναπτρωθοῦν οἱ ἐλπίδες τοῦ κόσμου, γιὰ νὰ γίνει ξανά τὸ ἀληθινὸ «σωτήριον» τοῦ λαοῦ;

Γιατί, μὲ τί ἄλλο, παρὰ μόνον μὲ τὴν Εἰρήνην θάρρουν τ' ἀγαθὰ;

Ἐμεῖς τοῦλάχιστον, δὲν θὰ σταματήσουμε τοῦτο τὸ τροπάριον· καὶ θὰ παρακινῶμε ὅσους ἔχουν «ὦτα ἀκοῦειν» καὶ καρδιὰ

Ἐπὶ τῆς τελευταίας κρίσεως τῶν σχέσεων Πολιτείας καὶ Ἐκκλησίας τὸ κοινόν, ἀλλὰ καὶ διάφοροι σημαντικοὶ παράγοντες εὐρίσκονται ἐντελῶς ἀδιαφώτιστοι. Ἐπικρατοῦν δ' εἰς πολλοὺς ἀντιλήψεις, ὅτι τὸ Κράτος ἐπεμβαίνει εἰς τὰ ἐκκλησιαστικά διὰ νὰ ρυθμίσῃ ὅσα ἡ Ἐκκλησία μόνη Τῆς ἢ δὲν θέλει, ἢ δὲν ἐμπορεῖ καὶ μάλιστα, ὡς ἀνεγρόφη «μὲ ἐπιθυμίαν ὁπως βοήθησιν τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ Ὑψηλοῦ προορισμοῦ τῆς, διὰ τὴν θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἐξύψωσιν τοῦ λαοῦ, διότι εἰς τοῦτο ἀποβλέπουν καὶ τὰ λαμβανόμενα διὰ τῶν διαταγμάτων ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας μέτρα». Καὶ προστίθεται ὅτι «ἡ Κυβέρνησις ἐξέφρασε τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν πίστιν τῆς εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας».

Ἀλλ' ἀτυχῶς τὰ πράγματα δὲν ἔχουν οὕτως. Διότι ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐϋρίσκεται ἡδη οὐσιαστικῶς ἐν δειωγμῷ. (Ἀν δ' εὐρίσκον-

το ἐπὶ τοῦ πεδαλίου Τῆς ἰσχυρότεροι ἄνδρες, τοῦτο καὶ τυπικῶς θὰ εἶχε δηλωθῇ).

Τὰ δημοσιευθέντα ἡδη Διατάγματα ἐπὶ τῇ βάσει σχετικοῦ Νόμου ψηφισθέντος ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐξ ἀφορμῆς τῆς (σωτερικῆς ἐκκλησιαστικῆς) διαμάχης τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου, ἐγίναν ὅχι μόνον παρὰ τὴν γνώμην τῆς ἡγεσίας τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ παρὰ τὴν ἐπιστήμως ἐκφρασθεῖσαν ἀντίθετον ἀπόφασιν τῆς ἐπὶ τούτῳ συγκληθείσης Ἱεραρχίας!

Ἄλλωστε διὰ τῶν διατάξεων τῶν δὲν ἐπιλύονται οὔτε οὐσιώδη, οὔτε μεγάλα τῆς Ἐκκλησίας προβλήματα· ἀλλ' εἰς ἄλλον σκοπὸν ἀποβλέπουν. Τὸν ὅποιον καὶ κατανοοῦμεν : νὰ καταλύσουν τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐτοτέλειαν, νὰ περιορίσουν ἀσφυκτικῶς τὴν ἐλευθερίαν τῆς καὶ νὰ φειδώσουν τὴν οὐρανόητο φωνὴν τῆς.

Εἰς ἀπόδειξιν· ποῖαν σημασίαν ἡ ὑψηλὴν σκοπιμότητα ὑπηρετοῦν, ὅφ' οὐρανόητοτι ἀποφιν καὶ ἀν κριθοῦν, τὸ ἄν ὁ αἰθιυὸς τῶν Μητρο-

† Πρωτ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΥΡΟΥΝΑΚΗ
Ἐφημέριος Ἱερῆς Μητροπόλεως Ἑλεουσίνων

χωρουμένων ἡϋψημένων δικαιοματίων (VETO) εἰς τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον εἶναι τι τὸ σημαντικόν. Ἀλλ' αὐτὸ κυρίως εἶναι τὸ ὅποιον χρειάζεται περισσότερον σχολασμόν.

Διότι ἀντὶ νὰ καταργηθῇ αὐτὸς οὗτος ὁ θεσμός, ὡς ἀπαράδεκτος, ἀποκτᾶ μεγαλυτέραν ὑπόστασιν. (Δηλαδή οἱ Ἱεράρχαι τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας θεωροῦνται ὡς μειωμένης Ἑλληνικότητος πολῖται! Καὶ φοβεῖται ἡ Πολιτεία τοὺς διαδόχους ἐκείνων, οἱ ὅποιοι τὰ μέγιστα συνετέλεσαν εἰς τὴν σύστασιν τῆς!)

Δι' ὅλων τούτων τῶν νομοθετήσεων, διατὶ δὲν τὸ ἀντιλαμβάνομεθα, ὅτι ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Διοίκησις φεύγει ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς Θεοῦθεν συσταθείσης καὶ διὰ τῶν αἰώνων ἐν τῇ Ὀρθοδοξίᾳ διατηρηθείσης τάξεως τοῦ Κλήρου (τῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας) καὶ ἔρχεται εἰς τὴν κυβερνητικὴν ἐξουσίαν

να μὲ τὰς ἐπικρατούσας ἀντικαιωμάτων (VETO) εἰς τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον εἶναι τι τὸ σημαντικόν. Ἀλλ' αὐτὸ κυρίως εἶναι τὸ ὅποιον χρειάζεται περισσότερον σχολασμόν. Διότι ἀντὶ νὰ καταργηθῇ αὐτὸς οὗτος ὁ θεσμός, ὡς ἀπαράδεκτος, ἀποκτᾶ μεγαλυτέραν ὑπόστασιν. (Δηλαδή οἱ Ἱεράρχαι τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας θεωροῦνται ὡς μειωμένης Ἑλληνικότητος πολῖται! Καὶ φοβεῖται ἡ Πολιτεία τοὺς διαδόχους ἐκείνων, οἱ ὅποιοι τὰ μέγιστα συνετέλεσαν εἰς τὴν σύστασιν τῆς!)

Τὶ ἐξ ὅλων τούτων ἀπετέλεσε παράδειγμα πρὸς μίμησιν παρ' ἡμῖν καὶ δὴ ἐν τοῖς σημερινοῖς χρόνοις καὶ ἐν Δημοκρατικῷ καθεστῶτι;

Καὶ ζητεῖται νὰ μὴ ὑπάρξῃ οὔτε διαμαρτυρία καὶ τῇ ὑπευθύνῳ ἡγεσίᾳ καὶ τοῖς πιστοῦς ἡλιθίωτος τῆς Ἐκκλησίας; τῆς μὲν διὰ πολλοῦ θορύβου τρομοκρατούμενης τοῦ δὲ παραπεισμένου φαρσαϊκῶς ὅτι «ἀναγκαστικῶς

...αγαθή; καὶ τι ἄλλο, κατὰ μὲν τὴν ἐνὶ τῇ ἀγαθῇ;

Ἐμεῖς τοῦλάχιστον, δὲν θὰ σταματήσωμε τοῦτο τὸ τροπάριον· καὶ θὰ παρακινώμε ὅσους ἔχουν «ὦτα ἀκούειν» καὶ καρδιά ἀγαθὴ καὶ γενναία νὰ συντρέξουν πρὸς τοῦτον τὸν καλὸν ἀγῶνα, τὸν μόνον τῆς ἐποχῆς μας.

ΣΧΟΛΙΑ ΧΡΟΝΙΚΩΝ

ΤΟ ΚΑΘΟΛΙΚΟΝ ΑΙΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ὁ Παναγ. Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας εἰς τὸ Χριστουγεννιάτικον μῆλημά του πρὸς τὸν κόσμον γράφει ἐν ἀγάπῃ καλοῦμεν πάντας εἰς συναδέλφωσιν, ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐδοκίᾳ καὶ ἰνότητᾳ καὶ συνεργασίᾳ, ὑπαγορευμένην ὑπὸ τοῦ καθολικοῦ τῆς ἰσχυρῆς ἡμῶν αἰτήματος καὶ ἐπιτάσσουμένην ὑπὸ τοῦ Ἁγίου θελήματος τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Ἐξοχώτατος Πρόεδρος τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς κ. Ἀϊζενχάουερ διακηρύσσει εἰς τὸ πρὸς τὸ Κογκρέσσον μῆλημά του ὅτι εἶναι ἐπιτακτικὸς ὁ ἀγὼν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, διότι ἄλλως ἡ ἀνθρωπότης πλησιάζει κατὰστροφῇ, κατὰ τὴν ὁποίαν εἶναι δυνατὴ ὁλοσχερὴς καταστροφή.

Ὁ ἴδιος εἰς τὸ πρὸς τὸν Παναγ. Πατριάρχην γράμμα του κ. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς ταύτης, εἶναι ἰσχυρὰ δύνάμις, ἐνισχύουσα τὴν διεθνὴ ἀγαθὴν θέλησιν καὶ καταναόσιν, τοσαύτην ἐνέχουσιν συμβαλεῖν, οἱ διὰ τὴν εἰρήνην, ἣν ἀποκαδοκῶν οἱ πανταχοῦ γῆς ἄνθρωποι καλῆς θελήσεως.

Παρόμοια ἔγραψεν ὁ ἡμερησίως τύπος εἰς ἑκφράσιν τοῦ κοινού αἰσθήματος, ὡς π.χ. ἡ «Ελευθερία», «Ἡ καλὴ ἀγγελία τῆς εἰρήνης», αὐτὴ ἀπτελὴ καὶ ἐξακολουθεῖ ν' ἀποτελεῖ τὴν μεγάλην λαχτάρων τοῦ ἀνθρώπου γένους, τὸ ὅποιο ἀνίσχεν διασπένεται ὅτι ὑπάρχει χώρος δι' ὅλους ὑπὸ τὸν ἥλιον. Οὕτως ἐορτάζει ὁ χριστιανικὸς κόσμος τὴν γέννησιν τοῦ Ἰβρυτοῦ τῆς θρησκείας τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης. Καὶ ἐλπίζει ὅτι ἰσως ἡ ὁδὸς τῆς εἰρήνης, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἀποκτήσει ἀπὸ τοὺς πολέμους, ἔχει καταστήσει τοὺς ἰθύνοντας τὰς τύχας τοῦ κόσμου ἀρκετὰ σαφούς, ὥστε ν' ἀντιλαμβάνονται ὅτι οἱ πολέμοι οὐδέποτε θὰ λυθῶν.

Ο ΑΝΤΙΣΗΜΙΤΙΣΜΟΣ

Κάθε ἀντι-σμιτὴς εὐρίσκει ἀντιθέτως. Ἐπομένως καὶ ὁ ἀντισημιτισμὸς ἀντισμιτισμός, ὁ ὅποιος τελευταίως διεγείρει πάλιν τὴν κοινὴν γνώμην τοῦ κόσμου μὲς ἀδυναμίαν αἰσθημάτων ἀνεπαρκῆς καὶ ὀλίγων.

Πῶς εἶναι δυνατόν, ἐν μέσῳ Χριστιανικοῦ κόσμου, νὰ γίνονται τέτοια πράγματα; Πῶς ἡ ἀνεκτικότης μας; Πῶς ὁ σεβασμὸς μας πρὸς τὸν ἄνθρωπον γενικῶς, ἀλλὰ πρὸς τὸν εὐλαβὴ καὶ πρόδρομον τῆς ζωῆς μας Ἑβραῖον ἰδιαιτέρως; Εἶναι ταῦτα σημεῖα σπαραγμοῦ τοῦ πολέμου ὁ θρησκείας, ἀναμειβόμενος, μάλιστα ἡθελῶν ὅτι κατὰ τὴν ἑξῆς εἰς τὰς ψυχὰς καὶ κάποιαν ἐκφράσιν ἡ θεωρία τῆς εἰρήνης.

Κύριε, βεβήλει τὸν σκοπὸν Σου!

Η ΕΠΑΙΤΕΙΑ

Ἐπανερχόμεθα ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἐπαίτείας. Διότι εἰς τὴν πόλιν μας κατέρχονται ἐν συνεχείᾳ ἀπὸ τῆς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ «ἐπαγγελματίαν» ἐπαίται καὶ ἐνοχλοῦν πολὺ Ἑλλήνων καὶ ξένων. Παραμένουν δὲ ἀνεκλήρητοι οἱ ἴδιοι, παρὰ τὰς ἐν προκειμένῳ νομίμως ἀπαγορεύσεις. Ἡ αὐτὴ τὴν Ναὺν μας κατὰ τοὺς ἐκκλησιασμοὺς ἀποσπένεται θὰ ἔχῃ δύο ἢ περισσότερους, οἱ κεντρικοὶ δρόμοι ἀρκετοὺς, ἀλλὰ καὶ ἡ ὁδὸς πρὸς ὁδὸν εἰς τ' ἀρχαία τῶν ὁρίων διασχίζον οἱ τουρίσται κ.λ.π. ἐπὶ ὅτι οὐδὲ ποτε χωρὶς τὸν ἡ τοῦ ἐπαίτεως τῆς.

Αἱ ἐνορίαι εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον ν' ἀντιμετωπίσουν τὸ ζήτημα. Ἀλλ' ὅσοι δυνάμεις ἐπεχέρουν νὰ ἐνισχυθῶν τ' ἄτομα ταῦτα ἐκ τῶν φιλοπόνητων ταμείων, ἐν ἐπὶ γινώσκοντες ὅτι εἶναι οἱ ἀξιοὶ τῆς βοήθειας τῆς μεγάλης ἀνάγκης, ἀλλὰ καὶ μόνον διὰ τὴν λείψην ἡ ἀσχημία, οὐδὲν ἐπετεύχθη, διότι ἀμύσεως συνέχισαν αὐτοὶ τὸ «ἐργον» των.

Ἄλλοι ἀρροδοῦντες ὅς κινηθῶν.

«Η ΔΙΑΠΟΜΠΕΥΣΙΣ»

Ἡ χαλῆς τὸ ἀγοραζόμενον καὶ τοῦ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ ἐπομένως ὅτι ὁ «νόμος» καταστῆλαι ἔστω τὰς «ἐπὶ τὴν ἀσχημίαν» παρομοίους τοῦ ἀνθρώπου; Ὅργανον τοῦ νόμου καὶ εἰς τὰ δύο ἀναφερθέντα ἀσχημὰ παρεξέταρσαν.

Μόνον ἡ χάρις ἂν ἀρεθῇ ν' ἀπλωθῇ εἰς τὸν κόσμον θὰ μὲς ἀλλοίη ἐπὶ τὸ ἀνθρώπινον.

ΕΥΓΕ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΝΩΣΤΟΥΣ

Πολίται τῶν Πατρῶν, οἱ ὅποιοι ἀσφαλτοὶ ἡτανάκτησαν ἀπὸ τὴν κακὴν θεωρίαν τῆς ἀναγκαστικῆς διαπομπεύσεως τοῦ ἀνθρώπου ἀφθόρουν των, κατήγγειλαν τὸ γεγονός καὶ ἐπέφεραν τὰς δοκασίας κυρώσεις παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἡγῆλης κρατικῆς ἀρχῆς. Νομίζομεν ὅτι αὐτὸν κινῶν τὰ ὄνματα ἔπρεπε νὰ ἀναγνώσκοντες, τὸν τομῶν προσαπαιτῶν τῆς τιμῆς τῶν συμπολιτῶν των — πού ἐν τελευταίᾳ ἀκαλόγηται εἶναι καὶ ἰδική των — πρὸς ἐνθάδηνται καὶ μῆλινται.

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΘΗ;

Βεβαίως ἡ νόμος τὴν ὥρα τοῦ γάμου εἶναι ὁρίων καὶ πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν καλὴν ἀμείνται τῆς.

Ἐπληροφωρηθῶμεν ὅμως ὅτι συνθίκεται τελευταίως νὰ νεναι καλῶνται αὐτὸ τὸ φέρεμα ἀπὸ μεγάλου χρηματικοῦ ποσού (δρχ. περίπου 2.000), πού διὰ πολλὰ ζήτημα, τὸ ποσὸν τοῦτο γίνεταί φοβερὴ δυσκολία. (Ἄλλωστε δὲν εἶναι καὶ πάντοτε αἰσθητικῶς ἀρτιν).

Διὰ τὴν νὰ μὴ περιορίζεται ἡ κάθε νόμος, σὲ κατὰ ἀπλοῦστερον, πού τέλος πάντων νὰ μὲν καὶ ἰδικόν τῆς.

Ἡ φειδοπολιτεία εἰς καμμίαν περίπτωσιν, οὔτε ὥφελαι, οὔτε πραγματικῶς ὠφελήθητα φέρει.

ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΑΠΟΠΛΗΝΗΣΙΣ

Ἄλλα θλίβερά περιστάτικα πληγώνων τὴν ψυχὴν καὶ τὰ ὅσα ἀποκαλύπτει τὸν διηρημένοντα εἰς βάρος νέων κυρίως ἀτόμων τῆς κοινωνίας ὡς πρὸς κερδοσκοπία, οἱ ὅποιοι δὲν διστάζον ν' ἀπατήσουν τραγικῶς τ' ἀπογοητευμένα ἀπὸ «τῆς κλειστῆς πόρτης» γύρω τους γιὰ δουλειὰ παιδείας μας καὶ νὰ τὰ στρατολογῶν γιὰ μαρφορῶν ξένων καθεστώτων!

Εἰς διὰ τὴν παγίαν των φαίνεται ὅτι πέφτουν, οὔτε ἀργαλτα

διαπρωθείσας τὰξες τοῦ Κλήρου (τῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας) καὶ ἔρχεται εἰς τὴν κυβερνητικὴν ἐξουσίαν (ἀποτελουμένην ἀπὸ ποιμένων), ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ τῆς πολιτείας διοικήσεις; ὅτι γίνεται δηλαδὴ ἡ Ἐκκλησία διὰ τὴν πολιτείαν μία προσέτι διοίκησις, ὡς π.χ. τοῦ Στρατιωτικοῦ Ἐπιτελείου ἢ τῆς Δικαιοσύνης; καὶ μάλιστα ὑπὸ δυσμενεστέρους ὁρους μεταχειρίσεως;

Ἐδῶ εὐρίσκειται τὸ θέμα.

Ἡ κρίσις ἐπομένως τῶν σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας οὔτε μικρὰ εἶναι οὔτε χαρακτηριστὰ προσωπικῶν διενέξεων ἔχει. Καὶ πρέπει νὰ ἐπισύρῃ διὰ λόγους ὑψίστων ἐθνικῶν συμφερόντων, τὴν προσοχὴν ὁλοκληροῦ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ τῶν λοιπῶν ἀρμοδίων πολιτιστικῶν καὶ κοινωνικῶν παραγόντων.

Ἡ ἀντίστασις τῆς Ἐκκλησίας εὐρίσκειται ἐπὶ ἐπιπέδου Ἀρχῶν καὶ Ὑποστάσεως Τῆς!

ΥΠΟΤΑΓΗ ΕΙΣ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ;

Ἄν εἰν δρᾶσιν ζωηρῶς, ἡ Σπῆτῃ Ἱεραρχία καὶ οἱ λοιποὶ ἱερεῖς Κλήρος, διὰ ν' ἀποτραπῇ — ἔστω καὶ ἂν «νομίμως» διετάχῃ — ἡ ὑποταγὴ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν Πολιτείαν, ὡς γράφομεν εἰς σχετικὸν ἀρθρον μας, τὸ κακὸν θὰ εἶναι μέγα καὶ ἀνυπολογίστων συνεπειῶν.

Ὁ εὐσεβὴς λαὸς πρέπει νὰ συγκινήθῃ καὶ νὰ ἐνεργήσῃ θεόντως ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ καὶ ὅπου ἄλλο.

Ἡ ἐναπομένουσα «δύναμις» τοῦ Ἑθνους, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκει πάντοτε τοῦτο τὴν παρηγορίαν τοῦ ἡ ἐπανεύρεται χάριν αὐτῆς τὴν ζωτικότητά του, ἡ Ἐκκλησία ἡ Ὁρθόδοξος διὰ ἐξασθενήσῃ πλέον ἐπιπλέον. Δὲν θὰ δυνηθῶν ἰσως τὰ ἡδὴ ἰσχυρὰ στελεχὴ τῆς ν' ἐπιστρέψουν καὶ τοῦτον τὸν ζυγόν (ἐκτὸς τὸν ἐκ τῶν ἰδίων ἀμάρτημάτων των) καὶ ἡ πᾶσα ἱλικὴ θ' ἀπλωθῇ.

Μά, εἶναι τρομερὸν. Πῶς εἶναι τὸ ἀντιλαμβάνομεθα, θεῖ μου!

ΠΡὸ ΠΑΝΤΟΣ ΟΜΩΣ

Πρέπει ν' ἀκουσθῇ θαρραλῶς καὶ ἰσχυρῶς ἡ φωνὴ τῶν ἀνδρῶν τῆς Ὁρθόδοξης Θεολογικῆς Ἐπιστήμης, δι' ἐπιστήμην μάλιστα τῆς ἐκκλησιαστικῆς.

Ἐδῶ εὐρίσκειται τὸ θέμα.

Ἡ κρίσις ἐπομένως τῶν σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας οὔτε μικρὰ εἶναι οὔτε χαρακτηριστὰ προσωπικῶν διενέξεων ἔχει. Καὶ πρέπει νὰ ἐπισύρῃ διὰ λόγους ὑψίστων ἐθνικῶν συμφερόντων, τὴν προσοχὴν ὁλοκληροῦ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ τῶν λοιπῶν ἀρμοδίων πολιτιστικῶν καὶ κοινωνικῶν παραγόντων.

Ἡ ἀντίστασις τῆς Ἐκκλησίας εὐρίσκειται ἐπὶ ἐπιπέδου Ἀρχῶν καὶ Ὑποστάσεως Τῆς!

Ἄν εἰν δρᾶσιν ζωηρῶς, ἡ Σπῆτῃ Ἱεραρχία καὶ οἱ λοιποὶ ἱερεῖς Κλήρος, διὰ ν' ἀποτραπῇ — ἔστω καὶ ἂν «νομίμως» διετάχῃ — ἡ ὑποταγὴ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν Πολιτείαν, ὡς γράφομεν εἰς σχετικὸν ἀρθρον μας, τὸ κακὸν θὰ εἶναι μέγα καὶ ἀνυπολογίστων συνεπειῶν.

Ὁ εὐσεβὴς λαὸς πρέπει νὰ συγκινήθῃ καὶ νὰ ἐνεργήσῃ θεόντως ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ καὶ ὅπου ἄλλο.

Ἡ ἐναπομένουσα «δύναμις» τοῦ Ἑθνους, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκει πάντοτε τοῦτο τὴν παρηγορίαν τοῦ ἡ ἐπανεύρεται χάριν αὐτῆς τὴν ζωτικότητά του, ἡ Ἐκκλησία ἡ Ὁρθόδοξος διὰ ἐξασθενήσῃ πλέον ἐπιπλέον. Δὲν θὰ δυνηθῶν ἰσως τὰ ἡδὴ ἰσχυρὰ στελεχὴ τῆς ν' ἐπιστρέψουν καὶ τοῦτον τὸν ζυγόν (ἐκτὸς τὸν ἐκ τῶν ἰδίων ἀμάρτημάτων των) καὶ ἡ πᾶσα ἱλικὴ θ' ἀπλωθῇ.

Μά, εἶναι τρομερὸν. Πῶς εἶναι τὸ ἀντιλαμβάνομεθα, θεῖ μου!

Πρέπει ν' ἀκουσθῇ θαρραλῶς καὶ ἰσχυρῶς ἡ φωνὴ τῶν ἀνδρῶν τῆς Ὁρθόδοξης Θεολογικῆς Ἐπιστήμης, δι' ἐπιστήμην μάλιστα τῆς ἐκκλησιαστικῆς.

Ἐδῶ εὐρίσκειται τὸ θέμα.

Ἡ κρίσις ἐπομένως τῶν σχέσεων τῆς Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας οὔτε μικρὰ εἶναι οὔτε χαρακτηριστὰ προσωπικῶν διενέξεων ἔχει. Καὶ πρέπει νὰ ἐπισύρῃ διὰ λόγους ὑψίστων ἐθνικῶν συμφερόντων, τὴν προσοχὴν ὁλοκληροῦ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου καὶ τῶν λοιπῶν ἀρμοδίων πολιτιστικῶν καὶ κοινωνικῶν παραγόντων.

Ἡ ἀντίστασις τῆς Ἐκκλησίας εὐρίσκειται ἐπὶ ἐπιπέδου Ἀρχῶν καὶ Ὑποστάσεως Τῆς!

Ἄν εἰν δρᾶσιν ζωηρῶς, ἡ Σπῆτῃ Ἱεραρχία καὶ οἱ λοιποὶ ἱερεῖς Κλήρος, διὰ ν' ἀποτραπῇ — ἔστω καὶ ἂν «νομίμως» διετάχῃ — ἡ ὑποταγὴ τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν Πολιτείαν, ὡς γράφομεν εἰς σχετικὸν ἀρθρον μας, τὸ κακὸν θὰ εἶναι μέγα καὶ ἀνυπολογίστων συνεπειῶν.

Ὁ εὐσεβὴς λαὸς πρέπει νὰ συγκινήθῃ καὶ νὰ ἐνεργήσῃ θεόντως ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ καὶ ὅπου ἄλλο.

ιδιματός, ὡς π.χ. ἡ «Ελευθερία». «Ἡ καλὴ ἀγγελία τῆς εἰρήνης, αὐτὴ ἀποτελεῖ καὶ ἐξακολουθεῖ ν' ἀποτελεῇ τὴν μεγάλην λαχτάραν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τὸ ὁποῖον ἀνέκαθεν διαισθάνεται ὅτι ὑπάρχει ὡρὸς δι' ὅλους ὑπὸ τὸν ἥλιον. Οὕτω ἐορτάζει ὁ χριστιανικὸς κόσμος τὴν γέννησιν τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς θρησκείας τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης. Καὶ ἐλπίζει ὅτι ἴσως ἡ ὀδυνηροτάτη πείρα, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἀποκτήσει ἀπὸ τοὺς πολέμους, ἔχει καταστήσει τοὺς ἰθύνοντας τὰς τύχας τοῦ κόσμου ἀρκετὰ σοφοὺς, ὥστε ν' ἀντιλαμβάνονται ὅτι αἱ συγκρούσεις δὲν λύουν, ἀλλὰ περιπλέκουν τὰ προβλήματα».

Ἐσταχυολογήσαμεν ἀντιπροσωπευτικὰ τινὰ, διὰ νὰ παρουσιάσωμεν ζωηρόν, ὡς εἶναι καὶ ἐπιτακτικὸν τὸ καθολικὸν αἶτημα τῆς ἐποχῆς, ὡς καὶ ἡμεῖς ἄλλωστε τόσον ζωηρῶς εἰς τὰ προηγούμενα ἐτονίσσαμεν καὶ δὲν θὰ παύσωμεν νὰ διακηρύσσωμεν.

Ἄς ἀρχίσωμεν, λοιπόν, οἱ πάντες νὰ σκοπεύωμεν ἐπ' ἀληθείᾳ τὸν μέγαν ἀπὸ Θεοῦ τεθέντα σκοπὸν μας, τὴν Εἰρήνην. Ἰδιαιτέρως δὲ οἱ τῆς Ἐκκλησίας, ἐν δυνάμει πολλῇ καὶ ἀκαταβλήτως. Τί σπουδαιότερον;

διασχίζον διὰ πύργων καὶ πύργων ἐπισκέπται δὲν μένει ποτὲ χωρὶς τὸν ἢ τοὺς ἐπαίτας» τῆς.

Αἱ ἐνορίαι εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον ν' ἀντιμετωπίσουν τὸ ζήτημα. Ἄλλωστε ὁσάκις ἐπεχειρήθη νὰ ἐνισχυθοῦν τ' ἄτομα ταῦτα ἐκ τῶν φιλοπτύχων ταμείων, ἐν ἐπιγνώσει ὅτι δὲν εἶναι οἱ ἀξιοὶ τῆς βοηθείας τῆς μεγάλης ἀνάγκης, ἀλλὰ καὶ μόνον διὰ νὰ λείψῃ ἡ ἀσχημία, οὐδὲν ἐπετεύχθη, διότι ἀμέσως συνέχισαν αὐτοὶ τὸ «ἐργον» των.

Ἄλλοι ἀρμοδιότεροι ἢς κινηθοῦν.

«Η ΔΙΑΠΟΜΠΕΥΣΙΣ»

«Τὸ παληοτόμαρο μοῦ φίλησε τὰ πόδια», ἔγραψεν ὅτι εἶπε κομπάζων ὁ πρόσθετος ἀστυφύλαξ εἰς τὴν Πλατεῖαν τῶν Πατρῶν μετὰ τὴν γνωστὴν διαπόμπευσιν τοῦ ἀχθοφόρου!

Πόσον βαθεῖα θλίψιν δὲν αἰσθάνεται ἡ ψυχὴ ἀπὸ παρομοίας πληροφορίας, ἀτυχῶς, ἐπισήμως ἐπιβεβαιουμένης! Ὅπως ἐπίσης καὶ τῆς ἄλλης διαπομπεύσεως τοῦ Πύργου ἀπὸ τοὺς «φιλάθλους» τῇ συνεργασίᾳ ὀργάνων τάξεως, ἐνὸς διαιτητοῦ ποδοσφαιρικοῦ ἀγωνος!

Ποῦ φθάνει τὸ ἄτομον, ὅταν θιγῇ ὁ ἐπαγγελματικὸς ἐγωϊσμός του

πραγματικῶς ὠραιότητα φέρει.

ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΗ ΑΠΟΠΛΑΝΗΣΙΣ

Ἄλλα θλιβερά περιστατικὰ πληγώνουν τὴν ψυχὴν μὲ τὰ ὅσα ἀποκαλύπτεται ὅτι διενεργοῦνται εἰς βάρος νέων κυρίως ἀτόμων τῆς κοινωνίας μας ὑπὸ κερδοσκοπῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν διστάζουν ν' ἀπατήσουν τραγικῶς τ' ἀπογοητευμένα ἀπὸ «τίς κλειστὲς πόρτες» γύρω τους γιὰ δουλειὰ παιδιὰ μας καὶ νὰ τὰ στρατολογοῦν γιὰ μισθοφόρους ξένων καθεστώτων!

Εἰς δὲ τὴν παγίδα των φαίνεται ὅτι πέφτουν, οὔτε ἄβγαλτα οὔτε ἡλίθια πλάσματα.

Ἄλλοίμονον! Πόσον ἡ ἀνάγκη τυφλώνει καὶ ἡ δίψα τοῦ πλουτισμοῦ «πωρώνει» τὰς συνειδήσεις.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Ἡ σκυταλοδρομία Κυβερνήσεως καὶ διαφόρων ἀποχρώσεων Ἀντιπολιτεύσεως πρὸς νομοθέτησιν μέτρων εὐεργετικῶν ὑπὲρ τῶν ἀγροτῶν, ἀποδεικνύει τὴν ἀνάγκην τοῦ μεγάλου αὐτοῦ μέρους καὶ τοῦ ζωτικωτάτου τοῦ ἔθνους.

Ποῖος ἀμφισβητεῖ ὅτι οἱ ἀγρόται μας διέρχονται δυσχερεστάτας περιστάσεις καὶ ὅτι πρέπει πολὺ νὰ βοηθηθοῦν εἰς τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς των;

Ἡν ζωτικότητά του, ἡ Ἐκκλησία ἡ Ὀρθόδοξος θὰ ἐξασθενήσῃ πλέον ἐπικινδύνως. Δὲν θὰ δυνηθοῦν ἴσως τὰ ἤδη «ἰσχνὰ» στελέχη τῆς ν' ἀποτινάξουν καὶ τοῦτον τὸν ζυγὸν (ἐκτὸς τὸν ἐκ τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων των) καὶ ἡ πᾶσα ἐλπίς θ' ἀπωλεσθῇ.

Μά, εἶναι τρομερόν. Πῶς δὲν τὸ ἀντιλαμβάνομεθα, Θεέ μου!

ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ ΟΜΩΣ

Πρέπει ν' ἀκουσθῇ θαρραλέα καὶ ἔντονος ἡ φωνὴ τῶν ἀνδρῶν τῆς Ὀρθόδοξου Θεολογικῆς Ἐπιστήμης, δι' ἐπισήμου μάλιστα ἀποφάνσεως τῶν δύο Θεολογικῶν τῆς Ἑλλάδος Σχολῶν—διατί ὄχι καὶ τῆς ἐν Χάλκῃ;—Καὶ ἀποροῦμεν διότι δὲν ἐθεώρησαν οἱ κ.κ. Καθηγηταὶ ὑποχρέωσίν των νὰ ἐπέμβουν. Τί περιμένουν;

Θὰ ἔλθῃ καὶ εἰς τὸν «ἰδικόν» των χῶρον—ἀναμφισβητήτως—εἰμεθα εἰς θέσιν, ἀτυχῶς, νὰ γνωρίζωμεν, ἡ σειρὰ τῆς σκληρᾶς κρατικῆς ἐπεμβάσεως. Ἡ τότε ὁμῶς διαμαρτυρία των δὲν θὰ εἶναι ἀργά; Ἡ μήπως ἡ Ἀκαδημαϊκὴ Ἐλευθερία εἶναι σημαντικώτερα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς;

Ἐπομένως... καὶ δι' αὐτὸν, ἔστω, τὸν λόγον, ἃς ἀκουσθῇ ἐγκαίρως τὸ «ὄχι» των!

μυστοῦ τῆς εἰς τὰ τῆς ρυθμίσεως τῆς διοικήσεως ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐρωτητέον ὁμῶς· κατὰ ποῖαν λογικὴν δικαιοῦται ἡ Πολιτεία, ἀποτελουμένη ἔστω, ὡς νῦν παρ' ἡμῖν ἀπὸ πιστοῦς-λαϊκοῦς, καὶ δὴ ἀποκλειστικῶς, νὰ ρυθμίζῃ τὰ διοικητικὰ ζητήματα; νὰ διοικῇ δηλαδὴ τοὺς φυσικοὺς καὶ Θεόθεν καταστάντας εἰς τὰ τῆς Ἐκκλησίας μόνους διοικητὰς αὐτῆς, τοὺς Κληρικοὺς; καὶ δεύτερον, κατὰ ποῖαν νομικὴν ἀντίληψιν ὁμοίως, δικαιοῦται νὰ ἐνεργῇ ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία σύμφω-

κατολικῶν καὶ ἡρωϊκῶν τῶν γίνεται οὐδεμία κρατικὴ ἐπέμβασις; Ἡ παρὰ καὶ τὰ νομοθετημένα ἀκόμη, αἱ Ἐκκλησίαι αὗται—ὀρθότατα—ὅλως αὐτοβούλως σύμφωνα μὲ τοὺς ἰδίους αὐτῶν κανόνας ρυθμίζουν τὰ καθ' ἑαυτάς; Πῶς ὁμῶς διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τὴν καὶ ἐπίσημον ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἀνεγνωρισμένην πρέπει ὅλως τ' ἀντίστροφα νὰ ἰσχύσουν;

Νὰ διοικοῦν οἱ λαϊκοὶ τοὺς Κληρικοὺς; Ποιοῦντες χρῆσιν τῆς ὑπερεχούσης κοσμικῆς ἐξουσίας των; Οἱ ἀσκοῦντες

ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον: Τὰ «Ἐνοριακὰ Χρονικά» ἂν δὲν τύχουν ἀμέσου ἐνισχύσεως τῶν συνδρομητῶν των δὲν θὰ δυνηθοῦν νὰ συνεχίσουν τὴν ἐκδοσίν των.

Σήμερον ἐκπέμπομεν, ἀτυχῶς, σῆμα κινδύνου. Ἐνισχύσατέ μας. Μόνον εἰς τὰς συνδρομὰς στηριζόμεθα.

Χρηματοδοτῆται μας εἶναι μόνον οἱ συνδρομηταὶ μας.

† Πρωτ. Γ. Π.

-2-

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΥΠΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ
Αριθ. πρωτ. 33.000/59/Γ

Εν Αθήναις τῇ 5 Φ/βρίου 1960

Θέμα: Δέν ἐγκρίνεται αἰτηθεῖσα ἄδεια ἐφημερίδος.

Πρὸς

τὸν κ. Γεώργιον Πυρουνάκη

Πρωτοπρεσβύτερον Ἀγ. Γεωργίου

Ἐλευσίνα

Γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ ~~ΚΥΝΗΤΕΥΣΗ~~ αἰτησίς σας πρὸς χορήγησιν ἄδειας ἐκδόσεως ἐν Ἐλευσίνῃ δεκαπενθήμερου ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν τίτλον ΕΝΟΡΙΑΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ δέν ἐγκρίνεται συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 30/Ι/1960 γνωμοδότησιν τῆς Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Γ' Ψηφίσματος, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως.

Κοινοποιήσεις:

1.- Δ/σιν Χωρ/κῆς Γρ. Ἐθν. Ἀσφαλείας
Διγέλω

2.- Ἰ. Σύνοδον Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Ἐ ν τ α ὁ θ α

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γενικός Διευθυντής
Ι. ΜΠΕΤΤΟΣ

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ! Καὶ οἱ τοῦ Θεοῦ θὰ τὸ ἀνεχθῶν τοῦτο; Ὁ σκανδαλιζόμενος ἀπὸ ἄλλα θέματα πιστὸς λαὸς πρέπει ἐν προκειμένῳ νὰ ξεχωρήσῃ τὰ ζητήματα καὶ ν' ἀντιληφθῇ ὅτι ἡ προβαλλομένη σήμερον ὑπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡγεσίας ἀντίστασις ἐναντι τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Πολιτείας εἶναι σύμφωνα μετὰ τὴν θέαν ἐπιταγὴν τὴν ἐκφαζομένην ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Παραδόσεως καὶ τοῦ Ὁρθοδόξου χαρακτῆρος τῆς Πίστεως του. Καὶ ὅτι ὀφείλλει νὰ συντρέξῃ τὴν ἡγεσίαν του εἰς τὴν κρίσιν ταύτην σιγῇ.

Καὶ δι' ἑτέρον ἐπιπρόσθετον λόγον· διότι ἂν ἐπικρατήσουν αἱ προαναφερθεῖσαι ἀντιλήψεις τῆς Πολιτείας καὶ γίνουν νόμιμοι ἀποφάσεις αὐτῆς, τότε ἀνοίγεται διὰ τοῦ κακοῦ τούτου προηγουμένου ἐπικίνδυνος θύρα εἰς ἄλλας κρατικὰς ἐξουσίας ὑπὸ τὰς ὁποίας τελοῦν αἱ ἄλλαι ὁμόδοξοι Ἐκκλησίαι τῆς Οἰκουμένης νὰ πράξουν τ' αὐτὰ καὶ χεῖρωνα (οὔτε αὐτὸ δὲν μᾶς συγκινεῖ καὶ δὲν μᾶς νοσητεῖ;) Ἐπ' αὐτοῦ δὲν χρειάζεται ἐπέκτασις.

Τέλος, δὲν σκέπτεται ὁ ἀρμόδιος κ. Ὑπουργὸς καὶ οἱ λοιποὶ τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν ὅτι δυνατόν μεταξὺ τῶν εἰσηγουμένων αὐτοῦς ἀνευθύνως τ' ἀνωτέρω νὰ ἐισχωρήσαν καὶ προθέσεις οὔτε πλήρως εἰλικρινεῖς οὔτε καὶ χωρὶς πλάνας οἰκτράς;

Καὶ εἶναι εὐκόλον νὰ περιφρονεῖται τὸ σύνολον τῶν Ἑλλήνων Ἱεραρχῶν, οἱ ὅποιοι τέλος πάντων εἶναι διὰ μὲ τὰ Ἐκκλησιαστικά οἱ ἀρμοδιώτεροι, διὰ δὲ τὰ γενικώτερα τοῦ ἔθνους συμφέροντα κατὰ τεκμήριον οὐχὶ

πολιτιστικούς παράγοντες; Ἀλλὰ καὶ τοῦ λοιποῦ ἱεροῦ Κλήρου ἡ γνώμη δὲν ἔχει σημασίαν; Ὁ ὁποῖος ἤδη, ὡς ὁ ἱερὸς Σύνδεσμος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀπεφάνθη εὐρίσκεται σύμφωνα μετὰ τὴν γνώμην τῆς Ἱεραρχίας καὶ ὑπερμαχεῖ ὑπὲρ τῆς κατοχυρώσεως τῶν ἐκπεπτηνῶν δικαίων, δὲν θὰ ὑπολογισθῇ; ἡ ἐπειδὴ ἐπιχειρεῖται σκόπιμος παραπλάνησις του διὰ τῶν ὑπόπτων καὶ διαιωνιζομένων ὑποσχέσεων περὶ λύσεως τοῦ οικονομικοῦ του ἀδιεξόδου, νομίζεται ὅτι τάχα οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Διάκονοι εἶναι δυνατόν νὰ πιστεύουν ὅτι οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες καὶ οἱ σύμβουλοι τῶν τοῦς ἀγαποῦν ἡ μεριμνοῦν δι' αὐτοὺς περισσότερον τῶν φυσικῶν προϊσταμένων τῶν τῶν Ἱεραρχῶν; (Αἱ συγχίσεις, ἐφ' ὅσον πρόκειται διὰ θέματα ὑψίστης ἀρχῆς, ὡς τὸ παρόν, δὲν θὰ συντελέσουν εἰς οὐδέν, διότι ἡ συνειδητὴ κρίσις τοῦ Ἱερατείου ὑπερισχύει).

Ἡ Ἐκκλησία δὲν βοηθεῖται εἰς τὴν ἐπιτέλειον τοῦ προορισμοῦ τῆς ἐν τῇ Κοινωνίᾳ καὶ τῷ ἔθνει μετὰ τὴν κατάργησιν καὶ τὴν περιφρόνησιν τῆς ἐξουσίας τῆς ἡγεσίας Τῆς. Ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐνίσχυσιν αὐτῆς ν' ἀποκτήσῃ στελέχων ἠθικὴν καὶ μορφωμένην καὶ μετὰ σχετικὴν οικονομικὴν ἐπάρκειαν (ἡ ὁποία λείπει ἀπὸ τὴν πλειοψηφίαν).

Αὐτὰ εἰμπορεῖ καὶ πρέπει νὰ κάμῃ τὸ Κράτος διὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Ἡ ὁποία τόσα τοῦ πρόσφερε καὶ τόσα ἔχει εἰσέτι νὰ τοῦ προσφέρῃ.

Αὐτὰ εἶναι τὰ ὁρᾶ καὶ τὰ συμφέροντα, τ' ἄλλα εἶναι τοῦ πονηροῦ.

ΜΟΡΦΕΣ ΥΨΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΟΥ
Ἡ βαθεῖα ἀνθρωπιά στὸν Ε. ΝΤΥΝΑΝ

Τοῦ κ. ΣΤΕΡ. ΧΑΣΑΠΙΔΗ

Β'.

Σ' ἓνα ἄλλο γράμμα τοῦ ποῦ στέλνει στὰ 1854 τοῦς χριστιανούς νέους τῆς Ἀμερικῆς λέγει «θεωρῶ ἐπιτακτικὸ καθήκον νὰ σᾶς ἀνοίξω τὴν καρδίᾳ μου καὶ νὰ θίξω ἓνα λεπτὸ ζήτημα πολὺ λεπτὸ στὴν Ἐνωμένη Πολιτείᾳ, θέλω νὰ πῶ γιὰ τὴν δουλεία. Εἰμαι βέβαιος, καὶ εἰμαι βέβαιος πῶς τὴν ἀποδοκιμάζετε. Γνωρίζω ὅλες τὶς μεγάλες δυσκολίες» ἀλλ' αὐτὴ ἡ κατάστασις πραγμάτων προκαλεῖ ἀληθινὰ τὴν φρίκη τοῦς χριστιανούς τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦς ὀλίβει πραγματικά. Ἐ! λοιπὸν οἱ πολυάριθμοι ὀργανώσεις τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀμερικῆς δὲν θὰ κάμουν τίποτε;.

Στ' ἀπομνημονεύματά του γράφει σχετικὰ μετὰ τὸ χριστιανικὸ κίνημα: «Ἀλλὰ ἀκόμα στὰ 1849 ἐπιθυμοῦσα τὸ ἔργο νὰ εἶναι διεθνές, πάντα ἀπὸ τὰ δόγματα καὶ βασισμένο στὴν ἀρχὴ τῆς προσωπικῆς πρωτοβουλίας. Ἦταν μιὰ καινοτομία τὴν ἐποχὴ ἐκείνη. Βλέπει κανένας πῶς ἀσχολοῦμεν μετὰ τοὺς πληγωμένους τῆς εἰρήνης, πολὺ πρὶν ἀσχοληθῶμεν μετὰ τοὺς πληγωμένους τοῦ πολέμου».

Σ' ἓνα βιβλιαράκι ποῦ ἐκδόει στὰ 1858 καὶ περιγράφει τὴν Ἀφρικὴ γράφει μετὰ τὸ μαστιγιατικὸ ὅρος τοῦ Ἱερεῖα σχετικὰ μετὰ τὴν δουλεία ποῦ ὑπάρχει στὴν Ἀφρικὴ καὶ Ἀμερικὴ. «Ἀλλοῖμονον σ' αὐτοὺς ποῦ ποδοπατοῦν τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ ποῦ παραβιάζουν τὴν πρὸ φυσικῆς ἀρχῆς εἶτε τῆς ἀνθρωπιάς εἶτε

αὐτοῦ τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ ποῦ οἱ Ἐνωμένες Πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς ἱσχυρίζονται ὅτι βρίσκονται ἐπὶ κεφαλῆς. Θέλουν νὰ περιμένουν, γιὰ νὰ ξεπνήσουν, νὰ δοῦν μιὰ μέρα νὰ καταρρέει ἡ σκλαβιὰ στὸν θύρβο κάποιας τρομακτικῆς βροντῆς...»

Ἀλλὰ τὸ ντουκουμέντο ποῦ εἶναι ὁ πελώριος καθρέπτης τῶν βαθύτερων αἰσθημάτων εἶναι τὸ βιβλίο του «Μιὰ ἀνάμνησις ἀπὸ τὸ Σολφερίνο». Ὁ Ντυνὰν λέγει κάπου «ἐπίτιδες ἔβαλα μιὰν ἀνάμνησις καὶ οὐχὶ ἀνάμνησις γιατί μιὰ εἶναι ἡ ἀνάμνησις» ὑπονοώντας τὴ φρίκη τοῦ πολέμου. Ἐνα βιβλίο ἀπὸ 100 περίπου σελίδες ποῦ εἶναι κρίμα, ἀπ' ὅτι ξέρω νὰ μὴν βρισκεται στὰ Ἑλληνικά. Ἐχω κατὰ νοῦν νὰ τὸ μεταφράσω. Αὐτὲς οἱ 100 σελίδες ἐσχίσκωσαν τὴν Εὐρώπην καὶ θρᾶναν τὸν Ἐρυθρὸ Σταυρὸ. Ἀπλές, τραγικῆς, ἀνθρώπινες, αἰώνιες.

Ὁ Ντυνὰν ἓνας ἀπλὸς ἰδιώτης ὑψώνεται μάρτυρας κατηγορίας καὶ καταθέτει γράφοντας τὸ βιβλίο του συντριπτικὰ στοιχεῖα μπροστὰ στὴν παγκόσμια συνείδησι.

Σ' ἓνα ζωηρὸ καὶ συγκινητικὸ διάλογο ποῦ ἔχει μετὰ τὴν μάννα του, γράφοντας τὸ βιβλίο του, ὅταν ἐκείνη τοῦ παρατηρεῖ πῶς ἔχει ἐγκαταλείψει τὴς δουλειᾶς του καὶ τίς εὐθύνες του, τῆς λέγει «Σ' ὅλους αὐτοὺς ποῦ ἔχουν πεθάνει στὴν ἀγκαλιά μου νομίζεις πῶς δὲν ἔχω ὑποσχεθεῖ τίποτα;».

Ἀκούει ἀκατάπαυστα σ'

αὐτιά του τὴν σπαρακτικὴ κρυγὴ ποῦ ἐπαναλαμβάνεται κάτω ἀπὸ τοὺς θόλους τῶν ἐκκλησιῶν «Μὴ μ' ἀφήνετε νὰ πεθάνω, μὴ μ' ἀφήνετε νὰ πεθάνω».

Εἶναι ἐπικαίρο ν' ἀναφέρω ἐδῶ τὴν περιουσιὰ ἀπὸ ἓνα γράμμα τοῦ ποῦ στέλνει ἀπὸ μιὰ κυρία στὴν Γενεὴ ἀπὸ τὸ πεδίο τῆς μάχης ζητώντας τῆς νὰ ἀναλάβει τὴν πρωτοβουλία γιὰ νὰ σταλοῦν ἄμεσες βοήθειες «Συγχωρεστε με κυρία ποῦ σᾶς γράφω καταμεσίς ἀπὸ ἓνα πεδίο μάχης ποῦ δὲν μετᾶ κανένας τίς ἐκφράσεις του. Τὸ πεδίο τῆς μάχης δὲν εἶναι τίποτε οὔτε ἀκόμα με τοὺς σωρούς τῶν νεκρῶν καὶ τῶν ἐτοιμοθανάτων σὲ σύγκρισιν μετὰ μιὰ ἐκκλησιὰ ὅπου εἶναι σπιβαγμένοι 500 πληγωμένοι..

Ἐδῶ καὶ τρεῖς μέρες κάθε ἓνα τέταρτο τῆς ὥρας βλέπω μιὰ ἀνθρώπιν ψυχὴ νὰ ἐγκαταλείπει αὐτὸν τὸν κόσμον ἀνάμεσα σὲ ἀνήκουστες ὀδύνες... Συγχωρεστε με κυρία ἀλλὰ κλαίω με ζεστὰ δάκρυα γράφοντας σας, δὲν μπορῶ καὶ νὰ συνεχίσω, με φωνάζουν». Ὁ Ντυνὰν θὰ ντραπῇ πολὺ ἀργότερα γιατί μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ γράμματος ὅλος ὁ κόσμος ἔμαθε τὰ δάκρυά του. Καὶ ὅμως τὰ δάκρυα αὐτὰ εἶναι τόσο ἀνθρώπινα ὥστε μποροῦμε ἀνὰ τὰ μαζεθούμε σ' ἓνα πολῦτιμο βάζον ὅπως εἶπε κάποιος.

Ἀς ζήσουμε τώρα γιὰ λίγο τὴν ἀτμόσφαιρα ποῦ τὸν συγκλόνισε τόσο, ὥστε νὰ ξεγᾶσει διὰ τ' ἄλλα καὶ νὰ θυμηθεῖ μονάχα πῶς ἦταν ἄνθρωπος.

Τὰ αἰσθήματά του, οἱ γεμᾶτες ῥίγος περιγραφές, ἡ ἀποστραφὴ του πρὸς τὴν κατάντια τοῦ σπαραγμοῦ, τὸ ἀδυσώπητο κατηγορῶ του, οἱ φλογερὲς ἐκκλήσεις του ἐκφράζουν παρυστατικὰ καὶ τραγικὰ ἀπὸ τὸ βαθεῖα κρυμμένο αἶτημα τῆς συνείδησης μας γιὰ μιὰ ἀνθρωπότητα περισσότερο ἀνθρώπινη. Τὸ βιβλίο του «Μιὰ ἀνάμνησις ἀπὸ τὸ Σολφερίνο» μοιάζει σὰν ἓνας καθρέπτης ποῦ ὅποιος στάσῃ κι' ἂν πάρει ἀπέναντί του βλέπει μέσα του διὰ εἰδωλά: Αὐτὸ ποῦ εἴμαστε καὶ αὐτὸ ποῦ θὰ πρέπει νὰ εἴμαστε. Διαλέγω λίγα ἀποσπάσματα γιὰ νὰ σᾶς δώσω μιὰ ἰδέα τοῦ ἀπλοῦ, τραγικοῦ καὶ ἐλπιδοφόρου βάθους του.

Ἡ φρίκη τῆς συγκρούσεως στὸ πεδίο τῆς μάχης «ἓνας ἀγῶνας σῶμα μετὰ σῶμα φοβερός, φρικτός: Ἀυστριακοὶ καὶ σύμμαχοι ποδοπατοῦνται, ντουφεκίζονται πάνω ἀπὸ τὰ αἰμόφορτα πτώματα, σκοτώνονται μετὰ κοντακιές, σπάζουν τὰ κεφάλια, ξεκοιλιάζονται μετὰ τὰ σπαθία [καὶ τίς λόγους, δὲν ὑπάρχει πιά θεός, εἶναι ἓνα σφαγεῖο, μιὰ πάλιν ἀγρίων θηρίων μανιασμένων καὶ μεθυσμένων ἀπὸ αἷμα. Οἱ ἴδιοι οἱ πληγωμένοι ὑπερασπίζονται ὡς τὴν τελευταία ρανίδα, αὐτοὶ ποῦ δὲν ἔχει πιά ὅπλα ἀρπάζει ἀπὸ τὸν λαϊμὸ τὸν ἀντίπαλό του καὶ τὸν ξεσχίζει μετὰ τὰ δόντια... μιὰ Δι' ἵππου περνᾷ καλπάζοντας, τὰ ὅπλα συντρίβουν κάτω ἀπὸ πέταλά τους τοὺς νεκροὺς καὶ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Πρός τόν Σεβασμιώτατον
 Μητροπολίτην Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος
 κ.κ. Ἰάκωβον
Κ η ψ ι σ β α ν

Σεβασμιώτατε,

Ἐν πικρῇ μεγάλῃ ἀναφύρομαι καί αὖθις τῇ Σεκτ. ἡ μου Κορυφῇ καί ἐκζητῶ τήν εἰς τὸ ἐν τῇ ἐνορίᾳ μου ἔργον τοῦ Θεοῦ πρεσβεῖαν.

Ἐκληροφορήθη ὅτι ὑπεβλήθη ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ Ἱεραρχοῦ Ἀσφαλείας τῷ Μακαριώτετῳ Ἀρχιεπισκόπῳ, ἡμῶν τε καί τῃ Διευθύνσει τοῦ Ἱεραρχοῦ ὁρηκεσμέτων ἔγγραφοι, εἰ οὐ ζητεῖται ἡ ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Ἐλευθίνος μεταθέσις μου. Καί ὅτι ἐν τῇ ἀναφερομένῳ ἔγγραφῳ καταγγέλλομαι, ὡς ἐπικινδύνους τῇ Ἑθνικῇ Ἀσφαλείᾳ καί παρουσιάζομαι, ὡς ἀνέξις κληρικὸς, δυσσεβὴς καί ἀνῆθικος. Ἐπιπροσθέτως δ' ὅτι ἐντέλλεται ἡ Διοίκησις Χωροφυλακῆς τῆς περιφέρειας μου νὰ συνεχίσῃ νὰ μὲ ἔχῃ ὑπὸ παρακολούθησιν!

Χρησιμοποιεῖται δ' ὡς ἐπιχειρηματολογία τῶν ὡς ἄνω φρικτῶν καί καταπληκτικῶν κατηγοριῶν καί ἐνεργειῶν, ὕλικόν παλαιόν, ἐν πολλοῖς ἐκ μέρους ἡμῶν καί τῆς Ἱ. Συνόδου ἀποδοκιμασθέν μετὰ βεβαρυμίας, ὅσον καί τῶν διηκαστηρίων τοῦ Κράτους καί λοιπῶν ἀρχῶν αὐτοῦ καί προκατεπαντας τήν τε θυμιάσαν καί τήν ἀγανάκτησιν τῶν φρονιμῶν πολιτῶν, εἰς ὅσους ἔτυχε νὰ γίνουσι ταῦτα ποικιλοτρόπως γνωστά.

Θυμηθεῖν μὲν, εἰδὼς ὁδὸν τῇ ὡσὶν, ἡ προσωπικότης μου ὑψηλότερον τῶν χαμηλῶν συκοφαντῶν ἱσταμένη, εἰς εἶναι δυνατόν νὰ βλαστήσῃ οὐδ' ἐπ' ἐλαχιστον τὸν ρόπον τῶν χυδακιστῶν, ἀγανάκτησιν δέ, εἰδὼς τι ἀναλογίζονται οἱ κρίνοντες εἰς πόσον σημεῖον κατακρωσσεύσας φθάνουν καί ἐπίσημοι τοῦ κράτους εἰσέτι ἀρχαί, ὥστε πρὸ οὐδένος νὰ ὀρρωθεῖν καί νὰ ἐπιχειροῦν τήν σκίλωσιν καί τήν ἐξόντωσιν ἀφ' ἑνὸς τῶν ἐντρίμων πολιτῶν καί ἀφ' ἑτέρου τῶν καλῶν ἔργων αὐτῶν τῶν πρὸς κοινὴν ὠφελείαν προσριζομένων.

Διὰ ταῦτα παρακαλῶ νὰ μοι ἐπιτραπῇ εὐλαβῶς, ἀλλὰ καί ἐντόμως, πᾶσιν συνάμει λόγου τε καί ψυχῆς νὰ διαμαρτυρηθῶ, εἰς ὅτι δέ νὰ ζητήσω τήν λήψιν τελούτων μέτρων, ἅτινα ἐπιτέλους νὰ θέσουν τερματισμόν εἰς τὴν ἔτιμον αὐτὴν ἐναντίον τῆς καθαρότητος τῆς φωνῆς καί τῆς ἐν Χριστῷ πολιτείας μου ἐκστρατείας.

Ἐπιπροσθέτως δέ νὰ μοι ἐπιτραπῇ νὰ προχωρήσω προκατερκτικῶς εἰς τὸν ἀκόλουθον σχολιασμόν τῶν ἐναντίον μου κατηγοριῶν:

Ἐν πρώτοις διερωτῶμαι ἂν, καί αὐτοὶ οὗτοι οἱ τοῦ Ἱεραρχοῦ Ἀσφαλείας, ἐκείνουσαν ὅτι ὄντως τὸ πρῶτον μου εἶναι "ἐπικίνδυνον" διὰ τὴν Ἑθνικὴν Ἀσφάλειαν, διακτὶ εἰς ἐνεργεῖν ὅσα νόμιμα διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ὑπ' αὐτῶν ὡς φρουρῶν τοῦ τε καθεστῶτος καί τοῦ Ἑθνους, εἰς ἐξουσιετέρωσιν μου (εἰς τῶν ἐπὶ τοῦτῳ μέτρων ἐκτελέσεως καί ποινικῆς διώξεως κ. ἄλ. παρ.); Ἀλλὰ χρησιμοποιεῖν τὸν ἕμμεσον τρόπον διώξεως, (ἐμφιβόλου βεβαίως ἀποτελεσματικότητος).

Ἀκόμη, ἂν οὕτως εἶχεν ἡ ὑπόθεσις, δηλαδὴ ἡμῶν ἐπικινδύνους κατὰ τὴν Ἑθνικὴν ἀσφάλειαν θὰ ἦτο ἀσφαλὴς εἰς τῆς ἀπλῆς μεταθέσεώς μου;

Ἦσέτι ὅμως βαρύτερον ἀναλογίζομαι καί ἔτι πικραίνομαι. Ἥρχισαν ἀπ' ἡμεῶν αἱ ἐφαρμογαὶ τῆς κρατικῆς ὑπεροχῆς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν; Καί εἰσέταται κυβερνητικὴ ἐντολὴ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἡγεσίαν νὰ ἐκτελέσῃ αὕτη, μόνον εἰδὼς ἡ Πολιτεία τὸ ἐπιθυμεῖ ἢ τὸ κρίνει σκόπιμον, διοικητικὴν τῆς πράξεως;

Απλάσθη τὰ ὅσα διὰ τῆς τελευταίας ἀρθρογραφίας μου ἐπεσήμανα, ὡς καταπολεμικά τῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐτοτελείας καὶ ἀπαρρέοντα διὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὰ Ἱερὰν ὕψος τῆς, ὅ ἀρχίσουν νὰ ἐκτελοῦνται μὲ ἐμὲ, ὡς πρῶτον στόχον καὶ δοκιμὴν. Μήπως ἀπομένως οὕτω αἰτολογεῖται. Διὰ τὴν ἡ τῶρα ἐπαναμαγεύρευσιν τῶν κατ' ἐμοῦ, τὸσον ἐχολώθησαν καὶ ἐσκοτίσθησαν ἀπὸ τὴν θαρραλίαν, κλὴν ἀδύναμον κατ' ὄγκον, κριτικὴν μου;

Ἵπερφρονῶν λαλῶ; ἐν κένου ὅμως κινούμενος καὶ ἀγανακτῶν. Ἐξαιρετικώτερον. Τὰ ὅσα ἐσχυρίζονται περὶ ἐνεργειῶν μου ὑπὲρ τῶν ἀνέργων καὶ ἐργατῶν Ἰαλουσίνος ἔχουν ἀνασκευασθῇ ἡ ἀντικειμενικὴ ἡ ἀντικειμενικὴ -γενόμενων ὁστικῶν τῶν ἀπόψεών μου- διὰ τῶν ἀπὸ 29-4-59 καὶ 8-5-59 ἐκδόσεών μου. Ἀλλωστε δὲν υἱοθέτησε τὰς εἰσηγήσεις μου ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς καὶ δὲν ἀπεδέχθησαν σωστικὰ καὶ ἐνεργειακά μου; ἀκόμη καὶ περὶ ἀποδοῦνται καὶ καὶ διαστρέφονται τὰ πράγματα;

Τὰ ὅσα περὶ ἐπισημειώσεώς μου εἰς κρατούμενους εἰς Σπῆτα, ἔχουν ἀνασκευασθῇ ἀποταξοματικῶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4857/55 βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν Ἀθηνῶν.

Τὰ ὅσα διὰ τὴν προγενέστερον βίον μου ἀναμασσῶνται -καὶ ἐκ τῶν τριέτων, ὡς γράφουν, οἱ ἴδιοι, συλλεγόντα ἐν ἀνεπισήμοις ἀντιγράφοις, ἴσως καὶ αὐτὰ νὰ μὴ ἠδύναντο νὰ χρησιμοποιοῦν καὶ νῦν ἐν μοί ἐχορηγοῦνται τὴν διὰ τῆς ἀπὸ 4-1-59 ἀναφορῆς μου αἰτηθεῖσαν ἄδειαν νὰ μὴνύσω τὴν τε Μητροπολίτην Ἀκαρναντίας καὶ τοὺς ἀγνώστους βοηθοὺς του-, ἔχουν καταπείσει οἰκτρῶς κατόπιν τῶν ἐπισταμένων ἀνακρίσεων, ὅς εἶχον τότε τὸ θάρρος μόνος μου νὰ προκαλέσω. τὸ 775/45 ἀπαλ. βούλευμα τοῦ Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν Πειραιῶς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 4.128/21-6-45 ἀπόφασιν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἀπαμύνασθαι ὡς ἐν ἐν ἀντικειμενικῶς τ' ἀνέλευστα εἰς πρόχειρον ἀνασκευὴν τῶν ἀποδείξεων καὶ προβαλῶν;

1.- Ἡ φωτογραφία, ἡ ὅποια μὲ παρουσιάζει μετὰ νεανίδων τῆς ἐνσώας μου εἰς τὰς ὑπὸ τὴν εὐθύνην μου λειτουργήσας καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς συζύγου μου, ὅτε εἶναι τὸ γυναικεῖον τμήμα αὐτῶν, κατασκευαστικὸς Χερσόμενα Παλαιοῦ-Χερσόμενα Νιδάτα.

Ἀλλ' ἡ φωτογραφία αὕτη τί τὸ ἐπιλήψιμον ἔχει; Ἀγνοοῦν οἱ εὐρῶντες τὸ μέγα τοῦτο κλισίον τῆς ἀνηθικότητός μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ ἐδημοσίευσεν ταύτην μὲ πολλὰς ἄλλας εἰς εἰδικὸν ἐρλίκον τῶν Κατασκευῶν κατὰ τὸ ἔτος 1954; Βαβαὶ τῆς σεμνοτυφίας.

2.- Ἡ ἀνακάλυψις ἐκ τοῦ βιβλίου μεταγράφων Ἰαλουσίνος ὅτι ὁ χῶρος τῶν Κατασκευῶν εἶναι ἐγγεγραμμένος ἐπ' ὀνόματί μου. Δὲν εἶχον ὅμως τὴν πρόνοιαν οἱ ἐξερευνηταὶ νὰ προσέξουν καὶ τὸν ὅρον τοῦ Συμβουλίου ποὺ λέγει διὰ ποῖον σκοπὸν εἶναι αὐτὸς ὁ χῶρος; Ἡ ἀκόμη δὲν τοὺς ἐνδιέφερεν ὅτι καὶ τὸ κατ' ἑκάστον ἔτος οἰκονομικὰ ἐνοχλήματα (τοῦ 1959 εἶναι 41.000, ὡς ἐγκαίρως ἀνεκοινώθη) εἶναι καὶ ταῦτα ἐπ' ὀνόματί μου;

Καὶ γράφουν 100 στρέμματα διὰ τὴν ἐντόπισιν, χωρὶς νὰ ὑποσημαίνωσιν ὅτι ταῦτα εἶναι εἰς τοὺς πρόποδας ἐνὸς βουνοῦ, καὶ ἐν κείνῳ ἐξέαν ἐπέκτησαν εἶναι μόνον εἰς τὴν ἔγιναν ἀπὸ αἱ κατασκευῶν μας.

3.- Ἡ πληροφορία περὶ ὠρεῖς "κλέικας" ὡς γράφουν, Μαρίας Νικολαΐδου, τῆς ὅποιας τὸ σπῆμα ἐπῆρε διὰ τὸν Νάον καὶ ὅμως τὸ χρησιμοποιοῦ ἐγὼ.

Δὲν γνωρίζει ἔραγα ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ ὅτι ἡ "κλέικα" εἶναι ἡ κυρία Μαρία Νικολαΐδου, κόρη τοῦ Ἰαλουσίνου Στρατηγοῦ καὶ πολιτικοῦ Γεωργίου Νικολαΐδη, τοῦ ὅποιοι τὸ ὄνομα φέρει ἡ κεντρικώτερη ὁδὸς τῆς Ἰαλουσίνος καὶ ἀδελφὴ καλὴν στρατηγὸν καὶ ἀνωτέρου ἄλλου ὁπαλλήλου τοῦ Κράτους, μὲ ἰσὺν προσωπικότητα καὶ τῆς ὅποιας ἡ ὠρεὰ

έγένετο μέ πληρή και ίσχυήν της συγκρατῆσαι πρὸς τὸν Θεόν, εἰδὲ νῦν πεταλῶν οὔτε τὴ γνωστὴ ἔργα τῶσαν οἰκοδομικῇ ὅσον και ὑποτροφίῳ; Καί ὅτι εἰς τῆς οἰκίας τῆς δωρεῆς, ἐπὶ τῆς μιᾶς μὲν μένει εἰσέτι ἡ ἰδία, ἐπὶ τοῦ ἑτέρου μέρους αὐτῆς εἶναι ἐγκατεστημένον τὸ κέντρον τῶν νῦν τῆς ἑκτακτοῦ ἑξήκοντος και ἐπὶ τῆς ἑλλης οἰκίας εἶναι ἐγκατεστημένη ἡ οἰκογένειά μου, ἀλλ' ἐπὶ ἐνοικίῳ 1.000 ἀρχαίων, μᾶλλον περιότερον παρ' ὅσον οἰκοδόμηται ἄλλος ἐνοικιαστής κατὰ μήνα ὅδ' ὀρίσκει; (Μήπως τῶς τελευταίας ἐλαφρῆς ἐνοχλήσεως τῶν κατὰ πάντα ἐνισχυθέντων συγγενῶν τῆς δωρητῆρας ἔχουν προκαλέσει, εἰ νῦν συκοφαντοῦντες ἐν τῇ προσημασίᾳ τῶν ν' ἀνθρώπων ἐπιχειρήματα;)

4.- Ἡ συμμετοχή μου εἰς τὴν ἑλληνικήν κίνησιν κατὰ τῶν Ἀπομικτῶν ἑξακτοῦ. Αὕτη προεβόλετο ἐπὶ τὸν Ἀκαδημαϊκὸν κ. Κ. Ἀμαντὸν, δὲν εἶχε εἰς καμμίαν σχέσιν μὲ ἄλλας παρεμφερεῖς κινήσεις ἢ ἑπιτροπῆς, συμμετελθὼν ἀνεκρίθηκα πρὸς τὸ ἐπιστημονικὸν και κείνων τοῦ κέντρου τῆς χώρας και σκοπῶς οὐχὶ λαμβανόμενος- συγχέεται ἡ συμμετοχή μου μὲ ἄλλας ἑλλων ἐπιτροπῆς.

Ἡ δὲ συνυπεγραφή μου τῆς σχετικῆς ἐκκλησίως ἀποστέλλη εἰς τὴν τότε ἐκείσομένην ἑφημερίδα "Ἠὲς Ἀρδύς" και οὐχὶ εἰς μίαν ἐπιτροπὴν ὑφιστάμενην, ὡς λέγουσιν, τοῦ Παιδείας.

Τὸ εἰς ἄρθρον μου εἰς τὸν Ἠὲς Ἀρδύς καὶ αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικὰ ὑποκρίνεται, ἐκτὸς ὅτι εἶναι εἰς πάντα γνωρίζοντα ἀνάγνωσιν, εὐκλὴς ἡ ἐρμηνεία τῶν, δὲν εἶναι ὅμως εὐκλὴς ἡ παρερμηνεία τῶν. Ἡ δὲ συμβολή μου εἰς τὸ τότε τὸ περιοδικὸν εἰσατὶ λησμονεῖται, ὅτι ἦτο ὁμοίαν μὲ ἄλλων προσώπων ἐν εἰς τοῦ ἐκ Μάνδρας Νεαύρχου κ. Αλ. Σακελλαρίου και τοῦ ἑ. Ἰωαννοῦ κ. Κ. Μανιασάκη;

5.- Ἡ μετὰ τοῦ "κομμουνιστοῦ" ὡς γράφουσιν ἐν τῇ κατηγορητηρίῳ, Δημήτριου κ. Γ. Ρήγου ἐπὶ κεφαλῆς μου, πρὸς τοὺς κρατούμενους εἰς Σπάρτα. Ἐκτὸς τῆς ἀνακριβείας τῆς, εἰδὲτι δὲν ἐπῆγα μετ' αὐτοῦ ἐκεῖ, δὲν εἶναι και περίεργος; πῶς ὁ κ. Ρήγος ὅχι μόνον ἐμείνεν ἐπὶ τὸ αὐτὸν ἡμέρας ἑξήκοντος, ἀλλὰ και εἰς τῆς ὅθι τελευταίας ἐκλογῆς κατήλθεν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ γνησίου "ἑνικὸφρόνως" και ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ὑποστηριζομένου φηφασαλτοῦ; δὲν τὸ γνωρίζει αὐτὸς ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχή; Τὸ εἰδὲς ἐντόπις ἐπιχειρεῖται εἰ αὐτοῦ;

Παράμειον δὲν εἶναι και τὸ ἀνεγγραφόμενον πάλιν "μετὰ τοῦ κομμουνιστοῦ Γκοῦμα" ὅτι συνδέομαι μετὰ φίλης και συνεργάζομαι; Ἦναι ὁ ἄνθρωπος Πρέσβης τοῦ ἑργατοῦκαλληλικοῦ Κέντρου; εἶναι και εὐλαβὴς ἐναρτίης μου;

Τ' ἄλλα τὰ μ' ἐνείκονται ἐμὲ; και πῶς δύναμαι νῦν τὰ γνωρίζω καλῶς; μήπως ἔκρεπε νῦν καλῶν πληροφορίας ἀπὸ τῶ εἰδικῶν γραφεῖον τῆς Ἀστυνομίας εἰδὲ νῦν ἐνεργῶς τὸ καθήκον μου; Οὕτω πῶς ἐννοῶ τὴν τῶν ἀρχῶν συνεργασίαν;

6.- Ἡ ἀνεγγραφὴ σχετικῶν τινῶν πληροφοριῶν ἐπὶ κινήσεών μου εἰς τῆς ἑφημερίδας "Ἀντὴ" και "Ἀνεξάρτητος Τόπος".

Ἐκτὸς ὅτι και περὶ τῶσαν ἄλλων γράφουσιν αἱ προαναφερθεῖσαι ἑφημερίδες, ἐρωτητέον. μόνον αἱ ὅθι αὐταὶ ἠσυχάζοντο μὲ τὸ ἄτομόν μου και ἐπομένως ἠρέδισαν οὕτω τὴν κρατικὴν ἀσφάλειαν; Αἱ ἑφημερίδες "Βῆμα", "Ἠὲς", "Ἠὲς", "Ταχυδρόμος", "Ἀκρόπολις", "ἑκατημερινή" κ. ἄλ.;

Ἡ ὅτι, ὡς ἰσχυρίζονται, ἀνέφεραν ὁ Σταθμὸς τῆς Μόσχας, και καποίας ἐνεργείας μου; Αὐτὸ δὲν δύναμαι νῦν τὸ βεβαιῶσαι, οὔτε νῦν τὸ ἀρνηθῆ. δὲν ἀκούω τὸν Σταθμὸν τοῦτον. Κάποτε ὅμως ἤκουσα ἀπὸ τῶν εἰδικῶν μας σταθμὸν τὸ ὄνομα μου και τὴν ἀρκίαν μου. (ἀλλὰ μόνον ἐγὼ τὸ ἤκουσα!)

7.- "Οτι τάχα ένδύοχυσα έκλογικώς τήν όίδα 'Αντιγόνην Μητρομελέτη ύποψη-
φίαν σύμβουλον. Όχι τοϋ άριστεροϋ ψηφοδέλτιου καί ότι πάλιν ή άρρεΐς
μου αύτη έσταμάτησε τή ένεργεία τοϋ "κομμουνιστοϋ" καί συγχρόνως 'Ήνι-
κώφονες άντιπάλου της κ. Ρήγου.

Ασχολίαστον.

8.- "Οτι άσκή τεραστίαν έπιρροήν έπεί τοϋ λαοϋ τόσον της 'Ήλευθινος όσον
καί γενικώτερον.

Δέν τό έρνοϋμαι. Χάριτι Θεοϋ γίνεται τοϋτο. 'Αλλά ποτέ είς τό κακόν
ούδ' έπ' έλάχιστον. Αύτό δέ άκριβώς είναι ποϋ θέλουν οί διώκται έμφανεΐς
καί άφανεΐς νά σταματήσουν.

Παριέρως καί όσοι σημειώνουν τό λόγια μου, καί τό παρεξηγοϋν καί
αύτό, χωρίς νά όδυναμι νά τό υίοθετήσω έκ τοϋ προχείρου, είναι όμως έν-
τός τών πλαισίων τοϋ Χριστιανικοϋ+ Δόγου καί της άποστολής. "Ωστε ν' ά-
πορή κανείς. τότε τί έχουν πάθει αύταί οί άνθρωποι; Τόσον πολϋ φοβούν-
ται τόν κομμουνισμόν, ώστε νά τόν Ψηφίσουν συγχέουν, μέ τόν Χριστιανι-
σμόν καί είς τό τέλος νά φοβούνται καί αύτόν καί νά θέλουν μόνον ένα
άγνωστον Χριστιανισμόν διά σύμμαχον τών άγώνων των;

'Εκ' εύκαιρίας, πώς ληθμονεύται ότι έπεί τότε ποϋ έγινε ίερεϋς, διετί-
λεσα συγχρόνως καί ίερεϋς μέ είδικήν έντολήν της 'Εκκλησίας καί τοϋ 'Υ-
πουργείου Δικαιοσύνης διά τοϋς φυλακισμένους, έξ της ύπηρεσίας μόνος
μου παρητήθην δεχθείς πολλάκις εύαρεσκεΐας, καί στρατιωτικώς ίερεϋς έμ-
πιτελών άνέλογα καθήκοντα άχρι τοϋ νϋν 'Υμετέρη άδελφε, τυχόν ουχί έπαξ
έκφρασεθέντων έπαίνων προφορικών τε καί έγγραφών; Δύναμαι νά περιηριεθώ
ύπομνηστικόν τό ύπ' άριθ. 1010/14-4-56 της 112ης Πτέρυγος Μάχης ('Αερο-
δρομίων 'Ήλευθινος) ποϋ όμοίου του, ως τό είπω, ουδέεις άλλος τών όμοίως
έργαζομένων κληρικών έχει νά παρουσιάσῃ;

Αύτό δέν τό ύπολογίζει ή Κρατική Ασφάλεια; Δέν έλαβε τόν κόπον
νά έρωτήσῃ τάς άδελφάς αύτης ύπηρεσίας; 'Η τόσον ύποτιμᾷ τήν νοημοσύ-
νην των;

9.- Τήν πολιτικήν προβολήν μου.

Καί έξηγοϋν οϋτω τό ζωηρόν ύπέρ τών πνευματικών, ήθικών καί οίκονο-
μικών άναγκών τοϋ ποιμνίου μου ένδιαφέρον μου. είκάζοντες ότι επίλειψ-
ώ τήν άνάμιξίν μου είς τήν κομματικήν κοινότητα. Τί νά είπω είς αύ-
τά; "Οτι ουδέποτε θά κομματιεθώ, ως έπραξα μέχρι τοϋ νϋν, τόσον είς
τόν λαϊκόν, όσον καί τόν κληρικόν βίον μου; 'Η ότι θά καθώ άνάμιγνυό-
μενος είς τά κοινά ζητήματα; Καί αύτό δέν θά γίνει. Διότι δέν είμαι ίε-
ρεϋς μόνον τοϋ επιτραχηλίου, αλλά -στοιχών τοίς Αποστόλοις- καί τοϋ
λόγου καί τών έργων τών καλών Προεστάμενος. Τά όποια θά έπιτελώ όσον
μαϋ ύπάρχει πνεή, διότι άλλως άλλοζυμένον μου. (Ουαί μου εάν μή εύαγγε-
λίζομαι παντί τρόπῳ). Καί θά ύπερακοντίζω πάντοτε τά όρια της άκτινο-
βολίας, της, διά τοϋ κόπου μου, χάριτος τοϋ Θεοϋ, όσον 'Ήμεΐνος έπι-
τρέπει καί ουδέεις έτερος άντιτιθέμενος.

10.-'Η άσκήσω κι' εγώ μικρόν τινα κριτικήν επί τών πληροφοριών της κρα-
τικής ασφαλείας;

Παριερίζομαι είς τρία σημεία: 'Ητο εύκολόν εφ' όσον έπρόκειτο διά
τόν τόσον τρομερόν, άνθρωπον, έμέ, νά ως παρουσιάσῃ άκριβεΐς πληροφο-
ρίας περί τοϋ Πατριωδμου μου, τοϋ τόπου της καταγωγής μου καί τοϋ χρό-
νου ποϋ έγινε ίερεϋς καί άνέλαβε ύπηρεσίαν είς 'Ήλευθινά; καί όχι τάς
άνακριβεΐς;

Μήπως έκπομένως δέον νά χαρακτηριεσθών οϋτω, άνευ άλλης άποδείξεως,
άνακλησεΐς καί αί λοιπαί πληροφορίαι της κατηγορούσης ύπηρεσίας; επί
τῇ βάσει τών όποίων όμως αύτη σ' τηρεί τήν ύψηλήν επαΐτησίν της, τόν
εία της μεταδόσεώς μου άποφανισμένον τοϋ ποιμνίου μου -όπρρ μέ ύπερα-
γαπή; άντιστοιχοϋν της ίαίκτης μου άγάπης- καί δι' όπερ αν δέν έμμυώπα-

ζαν ἐπικινδύνως ἔπρεπε ἡ ἰδέα νὰ μὲ παρακαλῇ καὶ ποτὲ νὰ μὴ σκεφθῇ
κἂν ν' ἀποστῇ αὐτοῦ; Ἀσφαλῶς, ναί.

Εὐελπίστῳ ὅμως ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν καὶ τὴν Ὑμετέραν εὐθυκρι-
σίαν καὶ παρησίαν καὶ ὑποσημειοῦμαι

22 - Tasse 1860.

-4-

Wapp 'Hroth

Παρεχόμενα αντισώματα
for the diagnosis of diabetes
& normal renal function
through the use of a
specialized laboratory
equipment for diagnosis.
With experience
+ Dr. H. H.

Wapp 'Hroth (Hroth)

Παρεχόμενα αντισώματα
for the diagnosis of diabetes
& normal renal function
through the use of a
specialized laboratory
equipment for diagnosis.
With experience
+ Dr. H. H.

coras 24; bui penerbit
wenger ada di Xerox
di H. 1/2 m' uam' jup
& 1/2 m' doerjor 24 •
Tada yang bui wenger
ele -

Tamam 4/2/84

+ 1/2 m' uam'

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡ. ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΥΠΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ
Αριθ. πρωτ. 33.000/59/Γ

Εν Αθήναις τῇ 5 Φ/ρίου 1960

Θέμα: Δέν ἐγκρίνεται αἰτηθεῖσα ἄδεια ἐφημερίδος.

Πρός
τὸν κ. Γεώργιον Πυρουνάκη
Πρωτοπρεσβύτερον Ἀγ. Γεωργίου
Ἐλευσίνα

Γνωρίζομεν ὅτι ἡ κὺπηφενση αἰτησίς σας πρὸς χορήγησιν ἄδειας
ἐκδόσεως ἐν Ἐλευσίνῃ δεκαπενθημέρου ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν τίτλον ΕΝΟΡΙΑΚΑ
ΧΡΟΝΙΚΑ δέν ἐγκρίνεται συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 30/Ι/1960 γνωμοδότησιν τῆς
Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Γ' Ψηφίσματος, ὡς τοῦτο ἐτροποποιή-
θη μεταγενεστέρας.

Κοινοποιήσεις:

- 1.- Δ/σιν Χωρ/κῆς Γρ. Ἐθν. Ἀσφαλείας
Δίγλωσσω
- 2.- Ἰ. Σύνοδον Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Ἐ ν τ α ὁ θ α

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Γενικός Διευθυντής
Ι. ΜΠΕΤΤΟΣ

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΙΣΤΗΜΑ

ΠΕΡΙ ΕΥΦΥΙΑΣ

ΤΟΥ κ. ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΕΡΖΑΚΗ

Τί άραγε νά κρύβεται πίσω από τήν υπόθεση αυτή του διωγμού ενός επιλέκτου κληρικού, που τήν έφερε στη δημοσιότητα τό "Εθνος" τής περασμένης Παρασκευής; Η άπορία μας διατυπώνεται άπό μόνη της σάτυρο τόν τόνο, γιατί ή πείρα των έλληνικών πραγμάτων μάς έχει δείξει ότι σέ καμιά χάρα οι "οικοτεχνές δυνάμεις" δέν έχουν άδύνα τόση πέραση όση στό μακάριο αυτόν τόπο που επιμένει, σέ πολλές κρίσιμες ευδηλώσεις του, νά συνεχίζει, τό Ηεσσιώνα. Καί όπιο από στενή προσήλωση στην παράδοση-ά όχι: μή φανασθήτε. Από πνεύμα κουτοπονηρίας. Τό πολύ-πολύ, αν θά επιμένουμε ν' αναζητήσουμε ένα ελαφρυντικό, θά έπρεπε νά σταματήσουμε στην έντονη καί θεμελιώδη, καί ούσιαστική, καί επιστημοποιημένη, αγραμματοσύνη. Κάθε προϋπόθεση νά κατανοήμε-τήν άληθινή φύση των προβλημάτων, τό νόημα του καιρού μας, τό βαθύτερα "συμφέρον"-είναι αυτόμάτως καταργημένη. Ξανακαυώμαστε μέ αυταρέσκεια στην πολυβόλητη ρωμέλεια έξυπνάδα μας. Όλες οι κρίσιμες βλαπτικές του Ρωμιού στην έξυπνάδα του έχουν τήν πηγή τους.

Βλαπεία καί έδώ. Γιατί, προσέξτε τό διάγραμμα του θέματος: Ήδη κριβόμαστε πίσω από τό δόκτυλό μας, ή Όρθόδοξη Έκκλησία είναι ή κατά παράδοση πνευματική μητέρα μας άλλα, για δι-αφόρους λόγους-ιστορικούς, κοινωνικούς, συμπτωματικούς-δέν διαθέτει εξαίρετικά πολλούς ιερα-μένους που νά λάμπουν μέ τή βαθύτερη τους καλλιέργεια, μέ τήν ενεργητική τους παρουσία μέσα στον τραχύ αυτόν αιώνα. Κοινό μιστούδι-καί δέν έξυπηρετούμε τίς αποσιωπώντας του-ό Έλληνας μας ύστερεϊ αισθητά από τό κεφάλαιο απέναντι στον καθολικό Έλληνα λόγου χάρι. Ξαφνικά όμως, έτσι αναπάντεχα αυτόκλητος, σάν ούρανοκατέβητος, παρουσιάζεται ένας Έλληνας Όρθόδοξος κλη-ρικός που διαθέτει άρδία πουνήδιστα. Όχι μόνο τό ξερό καί άγονο έκείνο "χαρτί", που δέν φανερώνει συνήθως τίς ποτα, τό χαρτί που σέ κατατάσσει άπλως στις τάξεις των Ρωμιών που χασιου-ρήθηκαν κάποτε, τέσσερα ή πέντε χρόνια συνέχεια, σ' ένα πανεπιστημιακό θρανίο. Ο πρωτοπρεσ-βύτερος Γεωργ. Πυρουνάκης διαθέτει νοΰ καί καρδιά πνεύμα έξάνιο, συνεύδοση γρηγορούσα, προση-πριότητα, πηγαίο αήρος, ζωντάνια, έννημέρωση, άνεση καί γοητεία του λόγου. Ή ά φορά όταν τόν γνωρίσετε, δέν τόν ξεχνάτε εύκολα. Ύστερα από πέντε κουβέντες μαζί του, νοιώθετε μονο-μιās νά έχει εξυπνωθεί άπροσδόκητα μέσα σας ή ιδέα τής Έλληνικής Όρθόδοξης Έκκλησίας. Καί ό Πρωτοπρεσβύτερος Πυρουνάκης έχει τοποθετηθεί-θεία χάριτι δάλεγα-σέ σημείο καίριοι Στην εργατική περιοχή τής Έλευσίνας. Είναι εφημέριος της.

Δέν άφίρομαι έδώ στην παλαιότερη δράσι του, τήν έννική, στον καιρό τής Κατοχής. Τό "Εθνος" τήν υπενθύμισε συνοπτικά προχτές μ' ένα άρθρίδιό του. Περιορίζομαι στον αιώνα. Πυρου-νάκη τής Έλευσίνας. Ο κληρικός αυτός θά εΐταν άπόλυτα νομοταγής καί άνώτερος πάσης ύπο-φίας αν περιοριζόταν στά πιο στενά, τυπικά του εκκλησιαστικά του καθήκοντα, αν έτρωγε τίς προσφορές καί δεκαρολογούσε πότε πότε για χάρι κάποιου αγίου. Η δ. Γιοιάντα Τερέντιο μάς τά εΐπε λαμπρά προχτές στίς "Εθνος". Ο Γεωργ. Πυρουνάκης όμως δέν κατάλαβε έτσι τήν άποστολή του. Εΐπε μέσα του: "Ο αιώνας στό όποίο ό Κόριος εΐδωκε νά τώ λέγεται Είκοστός αιώνας. Αυτό, δέν είναι ένας άριθμός τυχαίος. Έχει κάποιο περιεχόμενο. Κάθε αιώνας περιλαμβάνει κάποιο ιστορικό περιεχόμενο καί νά τό άγνοείς μπορεί νά είναι δικαίωμα σου όταν έπρεσι, δέν είναι όμως δικαίωμα σου όταν ήγεΐσαι. Στόν δικό μου τόν αιώνα ιδιαίτερα, ο' κίνδυνοι είναι πολλοί, οι έχθροι του ανθρώπου πολλοί καί συνήθως μεταμφιεσμένοι. Έδώ που βρέθηκα, έχω έχω άποστολή, ευθύνη, ή ά τίς άγνοήσω, θά εΐταν φυγομαχία επωνείδιστη. Ούτε καί θά μου ά-ρεσε έλλωστε νά τίς παραβλέπω, γιατί μέσα στις άρτηρίες μου τρέχει αίμα ζεστό καί μέσα στά στήθη μου πτυνάει μία καρδιά που παθαίνεται για τήν αλήθεια.

"Στόν κάθε αιώνα-θέ πρέπει νά σιέφθηκε ό αΐδω. Πυρουνάκης-ό θεός έμφανίζεται μέ άλλο πρόσωπο. Τό πρόσωπο του θεού, τό φαινομενικά έναλλασσόμενο, δίνει στον κάθε αιώνα τό ίστο-ρικό νόημά του. Χρός μου νά συλλάβω μέ τή συνεύδωσή μου τό συγκρινό μου πρόσωπο του θεού, νά τό εωφράσω, νά διαβάσω μέσα στην καρδιά μου τί σκέψη του καί νά τήν ηηρετήσω. Ποιό εΐ-ναι τό μέγιστο πρόβλημα του καιρού μου; τό Κοινωνικό. Πρόβλημα ναυτός, έλφοβο, γιατί από όπου καί αν τό πιάνεις, καίει. Αδιάφορο θά έπιχειρήσω τή δική μου τή λαβή. Φωτάω ένα ράσο, τό σχήμα μου αυτό δέν σημαίνει άπόσυρση από τόν αγώνα, αμεριμνησία, άπάθεια, σημαίνει αντί-θετα: στις έπάλξεις. Γιατί αν δέν σταθώ έμεϊ έγώ-έμεϊς- θά σταθούν άλλοι διφορούμενοι. Καί ό άνθρωπος θά βρεθεί μία μέρα παγιδευμένος, αίχμαλωτισμένος από τους ίδιους τους υπερασ-πιστές του."

Κάτι τέτοια πρέπει να είχε πετ μέσα του ο αίδεσ. Πυρουνάκης όταν πρωτοξεκινούσε για την ένορλά του. Καί σαν άνθρωπος οπλισμένος με εύφυα ποδ είναι, θά είχε διαγνώσει αμέσως τους κινδύνους, τίς παρεξηγήσεις, τή έκτεθειμένη σημεία της αποστολής του, από όπου θά δοκίμαζαν να τόν πιάσουν κάποια μέρα οι διάφοροι ένοχλομένοι. Δέν τόν φαντάζομαι να τρεφόταν με ψευδαισθήσεις. "Αν ήθελε να έχει ήσυχο τό κεφάλι του, δέν θ' ανέπτυσσε τή ζηλευτή όρση ποδ είχε αναπτύξει. Δέν θά διέλεγε εκείνο ποδ τοῦ επέβαλλε τό σχήμα του, ή στολή τών στρατιωτών τοῦ χριστοῦ, καί ποδ πολλοί συνάδελφοί του τό εαστοχάνει να σταθεί δηλαδή στο πλευρό τών εργοζομένων. θά γινόταν ένας μεταμφιεσμένος εγκάθετος τών κατεχόντων. θά έβαζε στην υπηρεσία τους τό στρωρό, ενώ με τό άλλο χέρι θ' άπλωνε τό δίσκι. Καί να είσαστε βέβαιοι πώς θά έπεφταν βροχή τά τέλληρα.

Αυτή ή τελευταία θά είταν ή λύση της ρωμάνικης "έξυπνάδας". 'Ο Γεωργ. Πυρουνάκης, διάλεξε τήν έκτεθειμένη θέση, τήν αντίθετη. Η Πολιτεία άνησύχησε, παρακινήθηκε δηλαδή κατ'άλλα ν' άνησυχήσει από τους "έξυπνους", να περιστείλει τή δραστηριότητα τοῦ ένοχλητικού έρωμένου, στην άνήγη καί να τόν συντρίψει. Οι έξυπνοι βλέπετε, θεωρούν τήν Πολιτεία κλητήρα τους. Τή βάζουν να γαυγίζει έξω από τό μαγαζί τους. Η Πολιτεία πάλι-άλλοτε δικαιολογημένα θολωμένη από τή γενική σύγχυση, άλλοτε άδικαιολόγητα πρόθυμη άλαφιάζεται, παίρνει μέτρα κατ'ά κανόνα συνοπτικά, έσομπα. Ηπαίνει με τά τσαρούχια να τακτοποιήσει υποθέσεις τόσο ευαίσθητες καί επικίνδυνα λεπτές ποδ θά χρειαζόνταν προικισμένα δόχτυλα λεπτοργού. Καί αντί να υπηρετήσει τήν υπόθεσή της, τήν υπόθεση ποδ έχει αναλάβει να υπερασπίζει καί ποδ είναι ή μόνη ήθική της δικαίωση, τήν κατασυμφορντεϊ. Γίνεται όργανο τών "έξυπνων", ποδ τρίβουν στη σιαά τά χέρια τους καί συνεχίζουν άδιατάρακτοι να είσπραττουν.

Καί να πώς φτάνουμε στη βλακεία. Στη βλακεία όχι πιά τή μεταφορικά είπωμένη, τήν ιδιωτική, τών ανθρώπων ποδ πέφτουν θήματα έπειδή δέν καταδέχτηκαν να έδρανήσουν, αλλά στη μεγάλη καί κρίσιμη βλακεία, τήν εκίσημη. Η τάξη τοῦ μεγάλου κεφαλαίου στην Ελλάδα ζει έξω από κάθε πραγματικότητα. "Όχι μόνο δέν φανεράνει τήν κατανόηση καί τήν ευλυγίσια εκείνη ποδ είναι για σύμφερον της, αλλά καί όσο οι καιροί τό επιτρέπουν λογότερο, τόσο εκείνη κλειοματώνεται να γίνεται πιο ωμή, πιο προάλητική. Έχουμε χάσει όχι μόνον τό αίσθημα τοῦ έπικαιρου, αλλά καί τό αίσθημα τοῦ γελοίου. Καί ο κόσμος αυτός, ποδ χορεύει στο χεϊλος της άβύσσου, μεθάει από ίλιγγο, εξαυλαϊ με βουλιμία τήν πίστωση της Ιστορίας, κι έχει μιά καί μ'νην έγνοια θαλεγες: Ηά "πεί" φαγωμένος.....

Η άλλη του έγνοια είναι να γεμίζει λάσπες, να στιγματίζει για υποπτους εκείνους ποδ δοκιμάζουν να τόν ξεπνήσουν. Σε μιά χονδροειδέστατη παραβία μέσα, ταξινομεί στο ίδιο αρχείο τους εγκληματίες καί τους προφήτες. θά τόν ιδήτε, συνηθέστατα, να ευνοεί τους πρώτους, να δείχνεται άδυσώπητος στους δεύτερους. Γιατί; Γιατί πολύ συχνά, παίζοντας τό καιχνίδι τών αντιπάλων του, γεμίζει τίς τσέπες ασφαλέστερα. Καί ούτε ποδ τό διανοείται πώς, έτσι, επιταχώνει τήν κατάρρευσή του.

Πώς ν' άπορεί κανένας ύστερα, όταν βλέπει τους πράκτορες της άλλης όχθης να διατημίζουν τή δική τους χερουβικότητα; Ένα παράδειγμα πρόχειρο: Γράφω προχτές έδω για τήν φιλοική μανία τοῦ σύγχρονου ανθρώπου να κνηγεί τήν έντατική ζωή, τήν ψυχοπόρα, σε νεαρός άγριό-νθρωπος. Τό όργανο της άλλης όχθης ένοχλήθηκε. Αποκαλεί άγριόάνθρωπο τόν υπογραπόμενο έπειδή δέν βλέπει, λέει, "τόν άνθρωπο τοῦ καιροῦ μας, τόν άνθρωπο ποδ πραγματοποιεί πότε με βόγγους καί δάκρυα, πότε με τραγούδια καί χαμόγελα, με πάντα με άλόγιστη αίσιοδοξία, τά μεγαλύτερα ιδανικά του". Εύλαττα όμως τών συμπτώσεων: Τήν ίδια μερα, δημοσιεύοταη είδησις ξένου πρακτορείου για τόν τουφεισμό 45-60 νεαρών Ούγγρων-καί άλλων: "Επί συμμετοχῇ εις τήν επανάστασιν τοῦ 1956". "Α πώρωματα λαβαίνει κανένας τους "βόγγους καί τά δάκρυα" της εποικοδομητικής περικοπής. "Όσο για τά "τραγούδια καί χαμόγελα", θά τά βρήτε σε άφθονία στα διαφημιστικά πανά τοῦ κόσμου ποδ τήν έλευσή του εύαγγελίζεται ή ροδισμένη από φλόγες αυτή άυγή....

Ηά μιά υποκρισία ποδ θά βρισκόταν να παίζει κασιόηλα τόν άχάριστο ρόλο έν δέν φρόντιζαν κάθε τόσο να τή στηρίζουν οι διωκτες ανθρώπων καθώς ο αίδεσ. Πυρουνάκης.

Α Π Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Ι Σ

Είναι απόλυτως γνωστόν ὅτι τουλάχιστον ἡ ἡμετέρα Ἐνορία, διὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς τελετὰς οὐδένα προσκαλεῖ, διότι παραδέχεται ὅτι, ὡς πολλάκις καὶ δημοσίᾳ ὁ Λίβεσιμολογιώτατος Προϊστάμενος ἔχει διακηρύξει, οὐδεὶς δύναται πρὸς τὸν Ἅγιον Θεόν καὶ πρὸς τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ νὰ προσδώσῃ τιμὴν. Τὸ πρόγραμμα μόνον τῶν τελετῶν πέμπεται εἰς πᾶσας τὰς ἀρχιεραρχίας, ὡς τελευταίως διὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων, τὸ ὁποῖον ταχυδρομικῶς ἀπεστάλη καὶ εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς κ.κ. βουλευτὰς τῆς περιφέρειας.

- Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐνορίας -

Erny A. Page

22 - 2 - 60

April. May.

in paper, dated 1st April 1960
The Director

Answer

The original form of the
is hereby ~~transmitted~~ to the Director
copy, which is enclosed, for the
as a copy of the original, which is
Am. is a copy of the original, which is
has been ~~transmitted~~ to the Director
after the original, which is
to the Director, which is
transmitted to the Director, which is
of the original, which is
to the Director, which is

— to the Director, which is —

fr. Ag. Payer

Aug 22-2-60

Adm. Div.

Arace, V. w. n. j.

[illegible]

— Еу 25 Поегоу 2019

Ὁ Μαναρώντος πρᾶττον τ' ἔδειχεν ἡν Δευ-
τέραν. ἢ ἔρωτος ἐν κυρίῳ αἰν ἡν ΧΕΝ καὶ αἰ-
ἀρνησιν μου ἀπάντως, καὶ συνέτισε νὰ μὴ πληρῶν,
ὡς ἔδειχεν εἰς τὸν ἀνδρῶν τῶν μετὰ μου, ὅπου προ-
κινῶν ἔδωκε τὴν παραδίδων ἀποκρίσιν εἰς τὴν γὰρ
ἐὰν τῶν νέων ἐρωτήματα. Αἰεὶ δὲ τῶν προσηνῶν μετὰ
τῶν ΧΕΝ καὶ ΧΑΝ, διὰ τῶν αἰρίων τῶν ὀφείλων αἰ-
ρίαν συγγενῶν μου, πᾶσι μοὶ συνέτισε νὰ μὴ ὀφεί-
σω καὶ νὰ διαμαρτυροῦμαι ὅτι ἔχω πολλὰ ἄλλα ἀπαχο-
ρήσας λόγους τῶν ἡμερῶν κ.λ.κ.

Εἰς ἔρωτον μου διὰ ποῖον λόγον; καὶ ἀπάντως
ὅτι τὸν ἐνοχλοῦν πολλοὶ παρεμβαίνοντες τὰ διαβήματα μου.

Εἰς ἀντήρτησιν μου ὅτι οὐδέποτε ἔδωκε εἰς οἰονδί-
ποτε ἀντιμερὶν διαμαρτυρίαν, ἐπέμεινε ἐπιμαρτυροῦν νὰ
παραίωσιν τὴν μετέωρον μου, ἐπορχεῖται δὲ μὴ καὶ
ἐορταῖς δὲ ἐπανεξέτασιν τὸ γινῆμα. ὅτι τότε πᾶσι
ἔδειχεν νὰ μὴ πληρῶν διὰ τῶν ὀφείλων, ἐπὶ μὲν ὅτι
ἰδιωτέρως εἰς τῶν παρενδύσιν μου νὰ ἐπανεξέτασιν
μὴ καὶ ἐορταῖς τοῦ πτόχε καὶ γινῆμας τῶν ἀδελφῶν
νὰ υποβάλω παρενδύσιν νὰ μὴ ἐπὶ μὲν νὰ ἐπανεξέ-
τασιν τὸ ὅτι ἔγινεν ἐπὶ τοῦ ἀντιμερὶν προμετῶχου
τοῦ νῦν προμετῶχου τῶν ἐπιμαρτυρίων ἡμῶν, ὅτι τότε
ἔδειχεν ἐναιρίε ἐπιμαρτυρίας καὶ ῥάσους μὴ τῶν σπου-
δαίοντων νῦν, ὡς ἔχον ἀρχὴν νὰ γίνεταί τῃ
τῶν Πάντων ἀνωτέρων ἐχούσιν.

Μὴ παρεδίφες τ' ἀναγέρω ἀντίον ὅτι εἰς τῶν
ἐορταῖς μου ἔρχονται ἐξ' ἀδελφῶν δαίμονι καὶ ἡμῶν
ῥιμοὶ ἐκτεβαίνοντες εἰς τὰ ποικιλιὰ ἔργα καὶ
ἐπιμαρτυρίας καὶ ἐν πᾶσι πρὸς ἡμᾶς πρὸς ἡμᾶς,
ἐντὶ εἰς τῶν περιπτώσιν μου δὲν διαέρχεται προσέφορον.

Διημερῶν δ' ὅτι διὰ τῶν παλαιῶν συγγε-
νῶν μου μὴ τῶν ΧΕΝ εἶχε γινῆμα ἡ νῦν ἐπὶ
ῥάσους καὶ προσηνῶν καὶ τῶν ἀρχιἐπιμαρτυρίων, ἐγ'
ὅσον εἶχαν ἀντιμερὶν χαρὰς. διὰ τῶν νῦν καὶ
εἰς τῶν ἐορτῶν καὶ ἐπὶ τῶν ὀφείλων ὅτι ἔχον τὸ ἴδιον πρὸς
τῶν καὶ ῥάσους ὅτι εἶχε παλαιότερον μὴ τῶν ΧΑΝ
ἰδιωτέρως, καὶ ὅτι καὶ νῦν καὶ ἀντιμερὶν προσηνῶν
νῦν.

Ἀναγίγνωσκ' ἀνωτέρω διερωτῆσαι ἐν βασιλείᾳ
 αὐτοῦ. Οἱ δὲ ἄγιοι ἀρχιερεῖς οἵτινες παρουσιάζουσιν
 σὺν ἡμετέροις ἐπὶ τῇ γῆν τῆς βασιλείας
 σου (τὸν πατέρα πολλῶν αἰώνων ἐυδελούμενος) διαί-
 παρεξήνουν τὰς προθέσεις σου ἢ τὴν ἀποτέλεσμα τῆς
 προσφοράς τῶν ἐργῶν σου;

Τί εἶναι ὅτι τοὺς ὁδούς ἐν γόβῳ; Αἰὲν εἶναι
 ἀνέστη προσέσθης ἐφ' ἑαυτοῦ ἢ ἐφ' ἑκόντι καὶ δευτέρα ὁ-
 ποιήσῃς σου τῶν ἀρχιερατικῶν δυνάμεων ἕνεκα τῆς
 ποδωμάτων ἐκιδούσης;

Ἢ ποῦν δέχεται δύναμις σου καὶ προβάλλῃ ἐν τῇ
 μέτρῃ καὶ ποδωμάτων σου, τὸ ὅποτον ὁδοῦρα τῆς
 καὶ ἐξήνουν, ἢ ἀπειλὴ καὶ ἐπὶ τῇ γῇ
 τῆς πίστεως ἢ τῆς ἀρετῆς τῶν ὁδοῦρων δεσφίων;

Ἐπὶ τῇ σου δ' εἶσθι, περὶ αὐτοῦ, καὶ διαφω-
 ρῶν, διὰ τὴν ἐξήνουν ἢν ἔδωκεν ὁ προαναγγέλλων.

Ἄγιος Γραμματεὺς ἐπὶ τῇ παρεξήνουν τῇ ἐργῇ σου!

Αὐριβίς, δὶόν δέ- δὶδω ν' ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν οὐρανὴν
 σου καὶ παραδεχθῇ τοιαῦτα, ὡς προεχρησμένον ἀναιδὲς
 κα, ἀλλ' ἐν τῇ δεχθῇ μέτρῃ τῇ οὐρανὴν καὶ ὁδοῦρα τῆς

Ὅν ν' ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν ἑαυτοῦ σου καὶ παραδεχθῇ δὴ
 ἐπὶ τῇ πιδανότα καὶ ἐπὶ τῇ γῇ τῆς ἐκιδούσης
 πρόσθεν καὶ ἐξουθενώσιν τὴν ὁδοῦρα καὶ τῇ γῇ
 τῇ τῇ σου ἢ τῇ τῇ σου σου γλῶσσαι τῶν
 ἐν ὁδοῦρα τῇ κυρίου καὶ τῇ δόξαν τῇ ἐκιδούσης τῇ
 τῇ τοιαῦτα δὲ ὁδοῦρα ἐν ὁδοῦρα τῇ γῇ, ἀλλ' ἐν τῇ
 σφραγιστὰ ἀντιπρόσθεν.

Εὐχόμενος καὶ δόξα σου ν' ἀνωτέρω καὶ εὐχόμενος
 ἐξιδούσης ἀνιδούσης τῇ τῇ γῇ τῇ ἐκιδούσης τῇ
 ἀντιπρόσθεν καὶ διαφω-

Εὐχαριστῶ
 Παν. Γ. Νικητῆς

[illegible]

1. *h' g' u' m' a' ka' da' u' u' a' z' o' o' ;*
ka' d' i' m' a' g' z' a' t' u' x' a' u' o' p' r' o' s' .
u' e' o' f' e' r' o' n' g' z' o' d' i' c' h' e' r' e' t' e' r' e' a' .

Η ανάρτηση που ε εφάρμοξε
 εδωκε ε εδωκε εφάρμοξε εφάρμοξε εφάρμοξε
 εφάρμοξε ε εφάρμοξε ε εφάρμοξε
 ε εφάρμοξε ε εφάρμοξε ε εφάρμοξε
 ε εφάρμοξε ε εφάρμοξε ε εφάρμοξε
 ε εφάρμοξε ε εφάρμοξε ε εφάρμοξε

[illegible]

[illegible]

~~Long before, long before~~
~~the people were happy the people~~
~~in the land of the living~~

[illegible]

15η 'Ιανουαρίου 1960

Πρός τόν Σφρασιώτατον
Μητροπολίτην Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος
κ.κ. Ἰάκωβον
Κ η ψ ι σ ι α ν

Σφρασιώτατε,

Ἐν πικρῇ μεγάλῃ ἀναφέρωμαι καί αὖθις τῇ Σεπτ. ἡ μου Κορυφῇ καί ἐκζητῶ τήν διὰ τῶ ἐν τῇ ἐνορίᾳ μου ἔργον τοῦ Θεοῦ προστάσαν.
Ἀπληροφόρηθην ὅτι ὑπεβλήθη ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἀσφαλείας τῇ Μακαριωτάτῃ Ἀρχιεπισκόπῳ, ἡμῖν τε καί τῇ Διευθύν-
σει τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων ἔγγραφον, δι' οὗ ζητεῖται ἡ ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Ἐλευσίνος μεταθέσις μου. Καί ὅτι ἐν τῇ ἀναφερομένῃ ἔγγραφῳ καταγγέλλομαι, ὡς ἐπικίνδυνος τῇ Ἑθνικῇ Ἀσφαλείᾳ καί παρουσιάζομαι, ὡς ἀνέξις κληρικῆς, δυσσεβῆς καί ἀνῆ-
θικος. Ἐπιπροσθέτως δ' ὅτι ἐντέλλεται ἡ διοίκησις χωροφυλακῆς τῆς περιφέρειας μου νά συνεχίσῃ νά μέ ἔχῃ ὑπὸ παρακολούθησιν!

Χρησιμοποιεῖται δ' ὡς ἐπιχειρηματολογία τῶν ὡς ἄνω φρικτῶν καί κατακλητικῶν κατηγοριῶν καί ἐνεργειῶν, ὑλικῶν πελατῶν, ἐν πολλοῖς ἐκ μέρους Ὑμῶν καί τῆς Ἱ. Συνόδου ἀποδοκιμασθέν μετά βόε-
λυγμίας, ὅσον καί τῶν διακοσμητῶν τοῦ Κράτους καί λοιπῶν ἀρχῶν αὐ-
τοῦ καί προκαλέσαντες τήν τε θυμίσαν καί τήν ἀγανάκτησιν τῶν προ-
νέμων πολιτῶν, εἰς ὅσους ἔτυχε νά γίνουσι ταῦτα ποικιλλοτρόπως γνω-
στά.

Θυμίσαν μὲν, διότι ἄρα τῇ Θεῷ, ἡ προσωπικότης μου ὑψηλότε-
ρον τῶν χαμηλῶν συκοφαντῶν ἱσταμένη, ἀν εἶναι δυνατόν νά βαστά-
σῃ οὐδ' ἐκ' ἐλάχιστον τόν ρόπον τῶν χυδαιωτήτων. ἀγανάκτησιν δέ, διό-
τι ἀναλογίζονται οἱ κρίνοντες εἰς κοῖτον σημεῖον καταπτώσεως φέ-
νου καί ἐπίσημοι τοῦ κράτους εἰσέτι ἀρχαί, ὥστε πρὸ οὐδέενός νά ὀρρωθεῖν καί νά ἐπιχειροῦν τήν σκίλωσιν καί τήν ἐξόντωσιν ἀφ' ἑνός τῶν ἐντέμων πολιτῶν καί ἀφ' ἑτέρου τῶν καλῶν ἔργων αὐτῶν τῶν πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν προοριζομένων.

Διὰ ταῦτα παρακαλῶ νά μοί ἐπιτραπῇ εὐλαβῶς, ἀλλὰ καί ἐντό-
νως, πᾶσα δύναμις λόγου τε καί ψυχῆς νά διαμαρτυρηθῶ, εἰσέτι δέ νά ζητήσω τήν λήψιν τειοῦτων μέτρων, ἅτινα ἐπιτέλους νά θέσουν τερμα-
τισμὸν εἰς τήν ἄτιμον αὐτὴν ἐναντίον τῆς καθαρότητος τῆς φωνῆς καί τῆς ἐν Χριστῷ πολιτείας μου ἐκστρατείας,

Ἐπιπροσθέτως δέ νά μοί ἐπιτραπῇ νά προχωρήσω προκαταρκτικῶς εἰς τόν ἀδέλφουτον σχολιασμόν τῶν ἐναντίον μου κατηγοριῶν:

Ἐν πρώτοις διερωτῶμαι ἄν, καί αὐτοὶ οὗτοι οἱ τοῦ Ὑπουργεί-
ου Ἀσφαλείας, ἐκτενέυσαν ὅτι ὄντως τὸ πρῶτον μου εἶναι "ἐπικίν-
δυνον" διὰ τήν Ἑθνικὴν Ἀσφάλειαν, διὰτὶ δέν ἐνεργεῖν ὅσα νόμιμα διὰ τήν ἀπ' εὐθείας ὑπ' αὐτῶν ὡς φρουρῶν τοῦ τε καθεστῶτος καί τοῦ ἔθνους, εἰς ἐξουδετέρωσιν μου (διὰ τῶν ἐπὶ τοῦτω μέτρων ἐκτοπίσε-
ως καί ποινικῆς διώξεως κ. ἄλ. παρ.) ; Ἀλλὰ χρησιμοκοιοῦν τόν ἔμμε-
σον τρόπον διώξεως, (ἀμφιβόλου βεβαίως ἀποτελεσματικότητος).

Ἀκόμη, ἄν οὕτως εἶχεν ἡ ὑπόθεσις, δηλαδὴ ἡμῖν ἐπικίνδυνος κατὰ τὴν ἡ Ἑθνικὴν ἀσφάλειαν δὲ ἦτο ἀσφαλὴς διὰ τῆς ἀπλῆς μεταδόσεώς μου;

Ἰσέτι ὅμως βαρύτερον ἀναλογίζομαι καί ὅτι πικραίνομαι. ἤρ-
χισαν ἀπ' ἐμοῦ αἱ ἐφαρμογαί τῆς κρατικῆς ὑπεροχῆς ἐπὶ τῶν ἐκκλησι-
οτικῶν; Καί δίδεται Κυβερνητικὴ ἐντολὴ εἰς τήν ἐκκλησιαστικὴν ἡ-
γεσίαν νά ἐκτελέσῃ αὕτη, μόνον διότι ἡ Πολιτεία τὸ ἐπιθυμεῖ ἢ τὸ κρίνει σκόπιμον, διοικητικὴν τῆς πρῆξιν;

Αηλασθή τέ όσα διέ της τελευταίας άρθρογραφίας μου έπρεσβιαν, ως καταλυτική της της έλληνοποιεστικής αυτετελείας και έπεκράδεκα διέ την έλληνοποιεστικήν εξισπρέκειαν και τό 'Ιερών ύφος της, ό'άρ- γίσουν νά εκτελοϋνται μέ έμέ, ως πρώτον στόχον και όοικιμήν; Μήπως έπομένως ούτω αίτολογεΐται. όιατί ή τώρα έπαναμαγεΐρευσός των κατ' έμοϋ, τέσσην έχολώθησαν και όσοτεΐσθησαν από την θαρραλείαν, πλην ά- δύναμον κατ'όγκον, κριτικήν μου;

Υπερφρονών λαλώς; εκ πάγου όμως κινουμένος και άγανακτών. Αδίκωτερον. Τέ όσα ίσχυρίζονται περί ενεργειών μου ύπερ των άνέργων και έργων. Ήλευθερος έχουν άνασκευασθή ~~ημετερεστων~~ -γεννημένων έκτων των έκδόσών μου- διέ των από 29-4-59 και 8-5-59 έκδόσών μου. "Αλλωστα όέν υιοθέτησε τάς εισηγήσεις μου ό άρμόδιος ύπουργός και όέν άπεδείχθησαν σωστικές αί ενεργείαι μου; άκόμη θα παρανοοϋνται και θα διαστρέφονται τά πράγματα;

Τέ όσα περί επικρίσεώς μου είς κρατουμένους είς Επάτα, έχουν άνα-σκευασθή άποτελεσματικώς διέ τοϋ ύκ'άρθ.4857/55 βουλεόματος τοϋ Συμβουλίου Πλημμελειοδικών 'Αθηνών.

Τέ όσα διέ τόν προγενέστερον βίον μου άναμασθύνται -και εκ των τριδών, ως γράφουν, οι ίόιοι, συλλεγέντα έν άνεπισήμοις άντι- γράφαις, ίσως και αύτέ νά μή ήδύναντο νά χρησιμοποιηθών και νϋν έν μοί έχορηγοΰσατε την διέ της από 4-1-59 άναφορής μου αίτήσεσαν όδειαν νά μηνύσω τόν τε Μητροπολίτην 'Ακαρναντίας και τούς άγνώστους βοηθούς του-, έχουν κατακείαι οίκτρως κατόκιν των έπισταμένων άνα- κρίσεων, ως είχαν τότε τό όόρρος μένος μου νά προκαλέσω.τό 775/45 άπακ.βούλευμα τοϋ Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Παιραιώς και την ύπ' άρθ.4.128/21-6-45 έκδόσανιν της 'Ι. 'Αρχιεπισκοπής 'Αθηνών.

Απομένουν ό'έως άνευ άντιπροδσεως τ'άκλόυθα είς πρόχειρον άνασκευήν των όποΰω και προβαίνωι

1.-'Η φωτογραφία, ή όποία μέ παρουσιάζει μετά νεανίδων της έναόρας μου-είς τάς ύπό την εϋθύνην μου λειτουργούσας και ύπό την διεσθύν- σιν της συζύγου μου, ότε είναι τά γυναικεΐον τμήμα αύτών,κατασκη- νώσεις Χερσόμενα Παιδία-Χερσόμενα Ηιάτα.

Αλλ'ή φωτογραφία αύτη τί τό έπιλήψιμον έχει; Άγνοοϋν οι εϋ- ρώντες τό μέγα τοϋτο πιστήριον της άνηθικέτητός μου, ότι αύτός έγώ έδημοσίευσα ταύτην μέ πολλής άλλας είς είδικόν έελτίον των Κατασκη- νώσεων κατά τό έτος 1954; Βαβαί της σεμνοτυφίας!

2.-'Η άνακάλυψις εκ τοϋ βιβλίου μεταγραφών 'Ήλευθερος ότι ό χϋρος των Κατασκηνώσεων είναι έγγεγραμμένος εκ'όνόματί μου. Δέν είχαν ό- μως την πρόνοιαν οι έξερευνηταί νά προσάξουν και τόν όρον τοϋ Συμ- βολαίου τοϋ λέγει διέ ποΐον σκοπόν είναι αύτός ό χϋρος; 'Η άκόμη όέν τούς ένδείφερεν ότι και τό καθ'έκαστον έτος οίκανομική άνοδγμα- τα(τοϋ 1959 είναι 41.000, ως έγκαίρως άνακοινώθη)είναι και ταύτα εκ'όνόματί μου;

Και γράφουν 100 στρώματα διέ την έντόπωσιν, χωρίς νά ύποσημα- ώνουν ότι ταύτα είναι είς τούς πρόποδας ένός βουνού, και έν κάποια άξίαν άπέκτησαν είναι μένον διότι έγιναν έκεί αί κατασκηνώσεις μας.

3.-'Η πληροφορία περί δωρεάς "κάποιας" ως γράφουν, Μαρίας Νικολαΐ- δου; της όποίας τό σκίτσο έπήρα διέ τόν Παδν και όμως τό χρησιμο- ποιώ έγώ.

Δέν γνωρίζει έραγε ή 'Αστυνομική 'Αρχή ότι ή "κάποις" είναι ή κυρία Μαρία Νικολαΐδου, κόρη τοϋ 'Ήλευθινού Στρατηγού και πολιτε- κοϋ Γεωργίου Νικολαΐδη, τοϋ όποίου τό όνομα φέρει ή κεντρικώτερη ό- δός της 'Ήλευθρος και έδωλφή πάλιν στρατηγού και ένωτέρου άλλου ό καλλήλου τοϋ Κράτους, μέ ίόδον προσηκινότητα και της όποίας ή δωρε

έγένετο μέ πληρή καί έαυτήν της συγκατάθεσιν προς τόν Ναόν, διά νά έπεταλίσω αύτες τή γνώστέ έργα τέσων είκοσολογών έσων καί ύποτροφίω; Καί ότι είς τās είκόνας της έωρεάς, έπί της μέγας μέν μένει είσέτι ή έόδα, έπί τοῦ όπισω μέρους αύτης είναι έγκατεστημένον τό κέντρον τών νέων της ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ. Διορίσας καί έπί της έλλης είκόνας είναι έγκατεστημένη ή είκατάειλέ μου, έλλά έπί έναικίω Ι.000 έραχμών, μέλλον περιόστερον περί έσων είσοδήποτε έλλος έναικισότης κατά μήνα δέ έείλεν; (Μήπως τās τελευταίος έλαφρός ένεχλήσεις τών κατά πάντα ένισχυθέντων συγγενών της έωρητάτος έχουν προκαλέσει, οι νύν συκοφαντούντες έν τῷ προσκεδεδεγ των ν' άνεθρώων έπιχειρήματα;)

4.-"Η συμμετοχή μου είς τήν" Ελληνικήν Κίνησιν κατά τών "Ατομικών" Εξαπλισμών". Αύτη προσάραθετο έπί τών "Ακαδημαϊκών κ. Κι" Αμαντον, δέν είχε δέ καμμίαν σχέσιν μέ άλλας παρεμφερείς κινήσεις ή "Επιτροπής, συμμετέχον άνεπλήρητα πρόσωπα τοῦ έπιστημονικού καί κοινωνικού κόσμου της χώρας καί σκοπίως -ούχι λανθασμένως- συγχέεται ή συμμετοχή μου μέ άλλας άλλων έπιτροπών.

Η δέ συνυπογραφή μου της σχετικής έκκήρυξης αποστάλη είς τήν τότε εκάδομένην έφημερίδα "Ηώς Δρόμος" καί ούχι είς μέγα έπιτροπήν ύφειας, ως λέγουσ, τοῦ Παιδικού.

Τά δέ άρθρα μου είς τόν Ηέον Δρόμον πού καί αύτά τό χαρακτηριστικόν ύποκτα, έκτός ότι είναι είς πάντα γνωρίζοντα άνέγνωσιν, εύκολος ή έρμηνεία των, δέν είναι όμως εύκολος ή παρερμηνεία των. Η δέ συμβολή μου είς τοῦτο τό περιοδικόν άνατέ λησμονεΐται, ότι ήτο όμοια μέ άλλων προσώπων έν είς τοῦ έκ Μένδρας Νεοέρχου κ. Αλ. Εκκελλαρίου καί τοῦ "τ. Ίκουροῦ κ. Κ. Μανωλάκη;

5.-"Η μετά τοῦ "κομμουνιστοῦ" ως γράφουν έν τῷ κατηγορητηρίω, Δημόχου κ. Γ. Ρήγου έπλοκήίς μου, προς τοῦς κρατούμενους είς Γκάτα. Εκτός της άνακρίβειας της, είσέτι δέν έπήγα μετ' αύτοῦ έκεΐ. δέν είναι καί περίεργος; πώς ό κ. Ρήγος όχι μόνον έμεινεν έπί τοσούτον έμαρχος Ήλευθνος, αλλά καί είς τās δύο τελευταίος εκλογές κατήλθεν έπικεφαλής τοῦ γνησίως "Εθνικέφρονος" καί ύπό της Κυβερνήσεως ύποστηρίζομένου ψηφοδελτίου; δέν τό γνωρίζει αύτός ή άστοχυομένη άρχή; Τό είδους έντόπωσις έπιχειρεΐται δι' αύτοῦ;

Παρόμοιον δέν είναι καί τό άναγραφόμενον πάλιν "μετά τοῦ κομμουνιστοῦ Γκούμα" ότι συνάδομαι μετά φίλους καί συνεργάστους; Είναι ό άνθρωπος Πρόεδρος τοῦ "Εργατοῦπαλλαλικού Κέντρου; είναι καί εύλαβής ένορίτης μου;

Τ' άλλα τί μ' ένδιαφέρουν έμέ; καί πώς δύναμαι νά τό γνωρίζω καλώς; μήπως έπρεπε νά παίρνω πληροφορίας έπί τό είδικόν γραφεΐον της "Α-τυνομίας διά νά ένεργῶ τό καθήκον μου; Οὔτω πως έννοῦν τήν τών άρχών συνεργασίαν;

6.-"Η άναγραφή σχετικών τινων πληροφοριών έπί κινήσεών μου είς τās έφημερίδας "Αύγή" καί "Ανεξάρτητος Τύπος".

Εκτός ότι καί περί τέσων άλλων γράφουν αί προαναφερθεΐσαι έφημερίδες, έρωτητέον. μένον αί δύο αύται ήσυχώθησκν μέ τό άπομέν μου καί έπομένως ήρέθισαν οὔτω τήν κακτικήν άσφάλειαν; αί έφημερίδες "Βήμα", "Νέα", "Ήνος", "Ταχυδρόμος", "Ακρόπολις", "Καθημερινή" κ. έλ.;

Η ότι, ως ισχυρίζονται, άνέφερον ό Σταθμός της Μόσχας, περί κάποιας ένεργείας μου; Αύτό δέν δύναμαι νά τό βεβαιώσω, οὔτε νά τό άρνηθῶ. δέν έκοῦν τόν Σταθμόν τοῦτον. Κάποτε όμως ήκουσα έπί τών είδικόν μας Σταθμόν τό έναμέ μου καί τήν άρκείν μου. (Αλλά μένον έγώ τό ήκουσα!)

7.-"Οτι τάχα ένδύοχρα έκλογικώς τήν άίσία 'Αντιγόνην Μητρομελέτη ύποψη-
φσαν σύμβουλον. Όχι τοϋ άριστεροϋ ψηφοδελτίου καθ' ότι κάλιν ή έρσείς
μου αύτη έσταμάτησε τή ένεργεία τοϋ "κομμουνιστοϋ" καθ' σύγχρόνως 'Εθνι-
κόφρονος άντιπάλου της κ. Ρήγου.

Ασχολιέσταν.

8.-"Οτι άσκή τεραστίαν έπιρροήν επί τοϋ λαοϋ τόσον της 'Ελευσίνας όσον
καί γενικώτερον.

Δέν τό άρνούμαι. Χάριτι θεοϋ γίνεται τοϋτο. 'Αλλά ποτέ είς τό κακόν
ούδ' έπ' έλάχιστον. Αύτό έί άκριβώς είναι καθ' έλεον οί διώκται έμφανείς
καί άφανείς νά σταματήσουν.

Παριέρχως καθ' όσαι σημειώνουν τέ λόγια μου, καθ' τέ παρεξηγοϋν καθ'
αύτά, χωρίς νά έδναμαι νά τό υίοθετήσω έκ τοϋ προχείρου, είναι όμως έν-
τός των πλακιδίων τοϋ Χριστιανικοϋ+ Λόγου καθ' της άποστολής. "Ότε ν' ά-
πορή κανείς. τότε τί έχουσ πάθει αύτοί οί άνθρωποι; Τέσον καθ' φοβούν-
ται τόν κομμουνισμόν, ώστε νά τόν ψηφίσουν συγγέουν, μέ τόν Χριστιανι-
σμόν καθ' είς τό τέλος νά φοβούνται καθ' αύτόν καθ' νά έέλουν μένον ένα
άγνώριστον Χριστιανισμόν διά σύμμαχον των άγώνων των;

Απ' εύκαιρία, πώς λημονεΐται ότι από τότε καθ' έγινε ίερεϋς, διατέ-
λεσα συγγρόνως καθ' ίερεϋς μέ είδικήν έντολήν της 'Εκκλησίας καθ' τοϋ 'Υ-
πουργείου Δικαιοσύνης διά τοϋς φυλακισμένους, έξ της ύπηρεσίας μένος
μου παρητήθη έσχαθείς πολλάκις εύαρεσκίας, καθ' στρατιωτικός ίερεϋς έπ'
πιτελών ένάλογα καθήκοντα έχρι τοϋ νϋν 'Υμετέρη άδελφ, τυχόν ούχι έκαζ
έκφρασθέντων έπαίνων προφορικών τε καθ' έγγραφών; Δύναμαι νά παρουσιάσω
ύπομνησικων τό ύπ' αριθ. 1010/14-4-56 της 112ης Πτέρυγος Μάχης ('Αερο-
δρομίων 'Ελευσίνας) καθ' όμοιου του, ως τό είπω, ούδέεις άλλος των όμοίως
έργαζομένων κληρικών έχει νά παρουσιάσθ;

Αύτό δέν τό ύπολογίζει ή Κρατική Ασφάλεια; Δέν έλαβε τόν κόπον
νά έρωτήσει τις έσχαθείς αύτης ύπηρεσίας; "Η τόσον ύποτιμά τήν νοσηρού-
νητων;

9.-Τήν πολιτικήν προβολήν μου.

Καθ' έξηγοϋν ούτω τό ζωηρόν ύπέρ των πνευματικών, ήθικών καθ' οίκονο-
μικών άναγκών τοϋ ποιμνίου μου ένάισφρόν μου. είκέζοντας ότι έπιδιώ-
κω τήν άνέμιξιν μου είς τήν κομματικήν κοινότητα. Τί νά είπω είς αύ-
τά; "Οτι ούδέποτε θά κομματισθώ, ως έπραξα μέχρι τοϋ νϋν, τόσον είς
τόν λαϊκόν, όσον καθ' τόν κληρικόν βίον μου; "Η ότι θά καθώ άνεμιγνυό-
μενος είς τά κοινά ζητήματα; Καθ' αύτό δέν θά γίνω. Διάτι δέν είμαι ίε-
ρεϋς μένον τοϋ έπιτραχηλίου. άλλά -στοιχών ταίς άποστόλοις- καθ' τοϋ
λόγου καθ' των έργων των καλών προΰτόμενος. Τά άποτα θά έπιτελώ όσον
μοϋ ύπάρχει πνοή, διάτι άλλως άλλοζόμενόν μου. (Ουκ μου έάν μή εύαγγε-
λίζομαι παντί τρώπ). Καθ' θά υπερασπντίζω πάντοτε τά όρια της άκτινο-
βολίας, της, διά τοϋ κόπου μου, Χάριτος τοϋ θεοϋ, όσον 'Εκείνος έπι-
τρέπει καθ' ούδέεις έτερος άντιτιθέμενος.

10.-"Ακούω κι' έγώ μικρόν τινα κριτικήν επί των πληροφοριών της κρι-
τικής ασφαλείας;

Παριερίζομαι είς τρία σημεία: "Ητο άύσκολον έφ' όσον έπρόκειτο διά
τόν τόσον τρομερόν! άνθρωπον, έμέ, νά έξς παρουσίωση άκριβείς πληροφο-
ρίας περί τοϋ Πατρωνίου μου, τοϋ τόπου της καταγωγής μου καθ' τοϋ χρό-
νου καθ' έγινε ίερεϋς καθ' ανέλαβε ύπηρεσίαν είς 'Ελευσίνα; καθ' όχι τάς
άνακριβείς;

Μήπως έπομένως άδον νά χαρακτηρισθών ούτω, ένεν άλλης άποδείξεως,
άνακληθείς καθ' αί λοιπές πληροφορίες της κατηγορούσης ύπηρεσίας; επί
της βάσει των όποιων όμως αύτη ε τηρείται τήν ύψηλήν άκαίτησιν της, τόν
διά της μεταθέσεώς μου άποφανισμένόν τοϋ ποιμνίου μου -άπορ μέ υπερα-
γαπή; έντιστοιχοϋν της ίοίκης μου άγάπης- καθ' εί' όπερ άν δέν έμυώπα-

ζεν ἐπικινδύνως ἔπρεπε ἡ ἰδία νᾶ με παρακαλῇ καὶ ποτὲ νᾶ μὴ σκεφθῇ
κἂν γ' ἀποστῶ αὐτοῦ; Δοξαλῶς, ναί.

Εὐελπίστῳ ὅμως ἐπὶ Κόριον τὸν θεόν καὶ τὴν Ὑμετέραν εὐθυκρι-
σίαν καὶ παρησίαν καὶ ὑποσημειοῦμαι

